Milliyet
ÇOCUK
28 Mayıs 1984 ● Sayı: 22 ● 60 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

Bu delikanlı TEORİSYEN Mİ, ATARİSYEN Mİ?

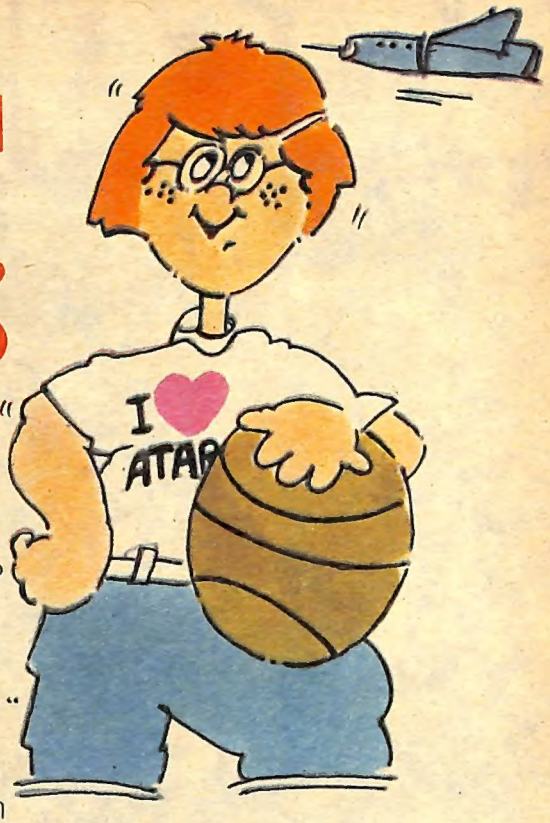

Yoksa bir astronot mu?
..... futbolcu mu, basketbolcu mu,
..... bir füze üssünün komutanı mı?

Evet, o delikanlı hepsidir.
Bir ATARI oyuncusudur...

Beynine ve ellerine hakimdir.
Hızla karar veren, akıllı ve uyanık
bir süper-delikanlıdır!

O, ATARİ'nin
kendisini bilgisayar çağına hazırladığını,
heyecanlı ve eğlenceli bir televizyon oyunu
olduğunu bilen bir ATARISYEN'dir...

- Atari doğrudan televizyona bağlanır. Kullanımı çok kolaydır.
- Hem renkli, hem siyah-beyaz televizyonla kullanılır.
- Oyun kasetlerine her ay yenileri eklenecektir.
- Atari cihazı Türkiye'nin her yerinde tek fiyattır.

ATARİ'NİN, SEÇİMİNİZE SUNULAN İLK 10 OYUN KASETİ:
Dobişko/Rekor Arabaları/Futbol/Füze Savaşları/
Maceralar Beldesi/Süper Tilt/Basketbol/
Hava-Deniz Savaşları/Hava Komandoları/Meteorlar Geliyor

ATARI®
Şimdi sokaklar bomboş

ATARI VIDEO COMPUTER SYSTEM
A Warner Communications Company

ME-TA Elektronik Endüstri ve Ticaret A.Ş.
ELEKTROMETA Teknik Malzeme Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Hayrettin Iskele Cad. No: 11/4 Beşiktaş-Istanbul
Tel:160-14 00-160 08 78 Telg:Elrotame/Teleks:26360 elro-tr

Z.D.

Milliyet ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

Dergimize gönderilen yazılar, yayımlansın yayımlanmasın iade edilmez...

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

Abone Koşulları:
Yıllık: 3640 .— TL.
Altı Aylık: 1820 .— TL.

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı:
60 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
80 Lira

28 Mayıs 1984
Yıl: 13 Sayı: 22 Cilt: 3

YENİ ÇİZGİ-ROMANIMIZ KAHRAMAN PİLOTLAR

*YAYIMI geçen sayımızda sona eren, "Jigantik - Pençe Harekâtı" adlı çizgi-romanımızın yerine, bu haftadan başlayarak, **"Kahraman Pilotlar"** adlı beğeneceğinize inandığımız yepyeni bir romana başlıyoruz sevgili okurlarımız.*

*Fransız ressam **Bergése** ile yazar **Charlier**'in ortak çalışmalarının ürünü olan, **"Kahraman Pilotlar"**, ya da özgün adıyla **"Buck Danny"**, bir süre önce büyük bir Fransız çocuk dergisinin açtığı okur soruşturmasında, 1983 yılının en çok sevilen çizgi-romanları arasında yer almıştı.*

*Yine derginizin sevilen çizgi-romanlarından, **"Altı Kafadar"**ın bir süredir yayımladığımız serüveni bu hafta sonra eriyor. Gelecek sayımızdan başlayarak, eski dostlar **"Beşler Çetesi"**nin soluk soluğa okuyacağınız yepyeni bir serüveni başlayacak...*

Beşler Çetesi'nin olağanüstü yeni serüveni, haftaya başlıyor...

İÇİNDEKİLER

Bizden Size	3	Okunacak Kitaplar	20-21
Pul	4	Robin	22
Altı Kafadar	5-8	Okurdan Okura	24-25
Sinema TV	9	Bilmece	26
Bilim Dünyası	10-11	Kahraman Pilotlar	27-30
Öykü-Şiir	12-13	Bir Gökyüzü	31-32
Bilmece	14	Cimcime	33-36
Red-Kid	15-18	Dünyanın Dört B.	37-38
Spor	19	Hoşmemiş	39-42

bizden size

*BU arada, dergimizin ortasında parasız ek olarak sunduğumuz, **"Bilim Dünyası Ansiklopedisi"**nin ikinci cildi **Enerji**'nin özel cilt kapakları için bir duyuruda bulunalım:*

Enerji cildimizin cilt kapakları, Türkiye'nin her yanındaki gazete bayilerine dağıtılmış ve 350 liradan satışa sunulmuştur. Cilt kapaklarını gazete bayilerinde bulamayan okurlarımızın ise, 150 liralık posta pulu göndererek, cilt kapaklarını "Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İstanbul" adresinden edinmeleri gerekmektedir.

*GEÇEN sayımızın **"Pul Köşesi"** sayfamızda da duyurduğumuz gibi, pulculuk ve filateli konusunda sormak istediğiniz her konuyla ilgili mektuplarınızı, aynı adrese, ama zarfların üzerine **Milliyet Çocuk Dergisi, Pul Köşesi**, yazarak bekliyoruz.*

Esenlik dileklerimizle...

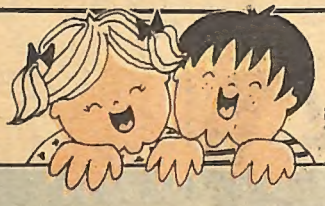

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun sesi Cağaloğlu/İstanbul"** adresine bekliyoruz.

okurun sesi

Derginizi hiç kaçırmadan 4 yıldır alıyorum. Red-Kit, Alice Harikalar Ülkesinde, Cimcime gibi çizgi-romanları severek okumaktayım. Sizden ricam çeşitli posterler vermenizdir. Ayrıca Ansiklopedi eklerini çoğaltırsanız çok memnun olurum.

Çiçek Canova (İstanbul)

Derginizi 5 yıldan beri almaktayım. Türk ve Dünya ressamlarını tanıtan bir ansiklopedi yayınlamanızı ve bu ressamların ünlü eserlerini yayınlamanızı istiyorum.

İsmail Çavuşoğlu (Denizli)

Derginizi yeni almaya başladım. Yayınladığınız çizgi-romanları çok beğeniyorum. Sizden isteğim Türkiye ansiklopedisini yayınlamanızdır.

Birim Esener (Çanakkale)

Pul köşesi

Hazırlayan: İzzet Kılıç

Normandiya Çıkartmasının 40. Yıldönümü

DANİMARKA

Danimarka Posta İdaresi, 6 Haziran günü, Normandiya Çıkarması'nın 40. yıldönümü nedeniyle özel bir anma pulunu tedavüle çıkaracak. 2.70 kron değerindeki bu anma pulu, 50'li bloklar halinde basılacak.

Aynı pul için, "ilk gün zarfı" da tedavüle çıkarılıyor.

AVUSTURYA'DAN HABERLER

Avusturya Tütününün 200. Yılı

Avusturya posta idaresi tarafından Avusturya Tütününün 200. yılı nedeniyle 38.5x31.13 mm boyutunda ve 4.50 şilin değerinde bir anma pulu 27 Nisan 1984 tarihinde tedavüle çıkarılmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 1984 pul emisyon programı:

Tedavüle ÇıkışTarihi	Konu	Değer (TL)	Tiraj
30 Nisan 1984	Europa Cept	50 .— / 100 .— TL.	350.000 adet
19. Haziran 1984	Yıldönümleri ve olaylar		
	a) Los Angeles Olimpiyat oyunları	10 / 20 / 70 .— TL.	200.000 adet
	b) Kıbrıs Barış Harekâtının 10. yılı	15 .— / 50 .— TL.	200.000 adet
20 Ağustos 1984	Orman konulu anma pulu	65 .— TL.	150.000 adet
21 Eylül 1984	Tablolar	15.— / 35.— TL.	150.000 adet
15 Kasım 1984	Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin 1. Kuruluş Yılı	15 / 25 / 50 / 250 TL. 15.— TL değerli diğerleri	 500.000 adet 250.000 adet

İSPANYA ULUSLARARASI PUL SERGİSİ

27 Nisan 1984 tarihinde İspanya Posta İdaresi tarafından düzenlenen "Espana 84 Uluslararası Pul sergisi" nedeniyle İspanya Kral Ailesi'ni tanıtan bir blok ve seriler çıkarılmıştır. 38 peseta değerinde 5 puldan oluşan, blokun toplam değeri 190 pesetadır. 139.4x105 mm. boyutunda olan bu blokta krallık ailesi yer almaktadır.

Ayrıca 10 puldan oluşan ve yine krallık ailesinin yer aldığı bir seri, toplam 250 peseta değerindedir.

Uluslararası Espena 84 pul sergisi nedeniyle toplam 25 pul ve bir bloktan meydana gelen çok zengin bir seri çıkarmıştır.

"İspanya 84" sergisinde, kral ailesini tanıtan dörtlü bir blok yayımlandı (solda).

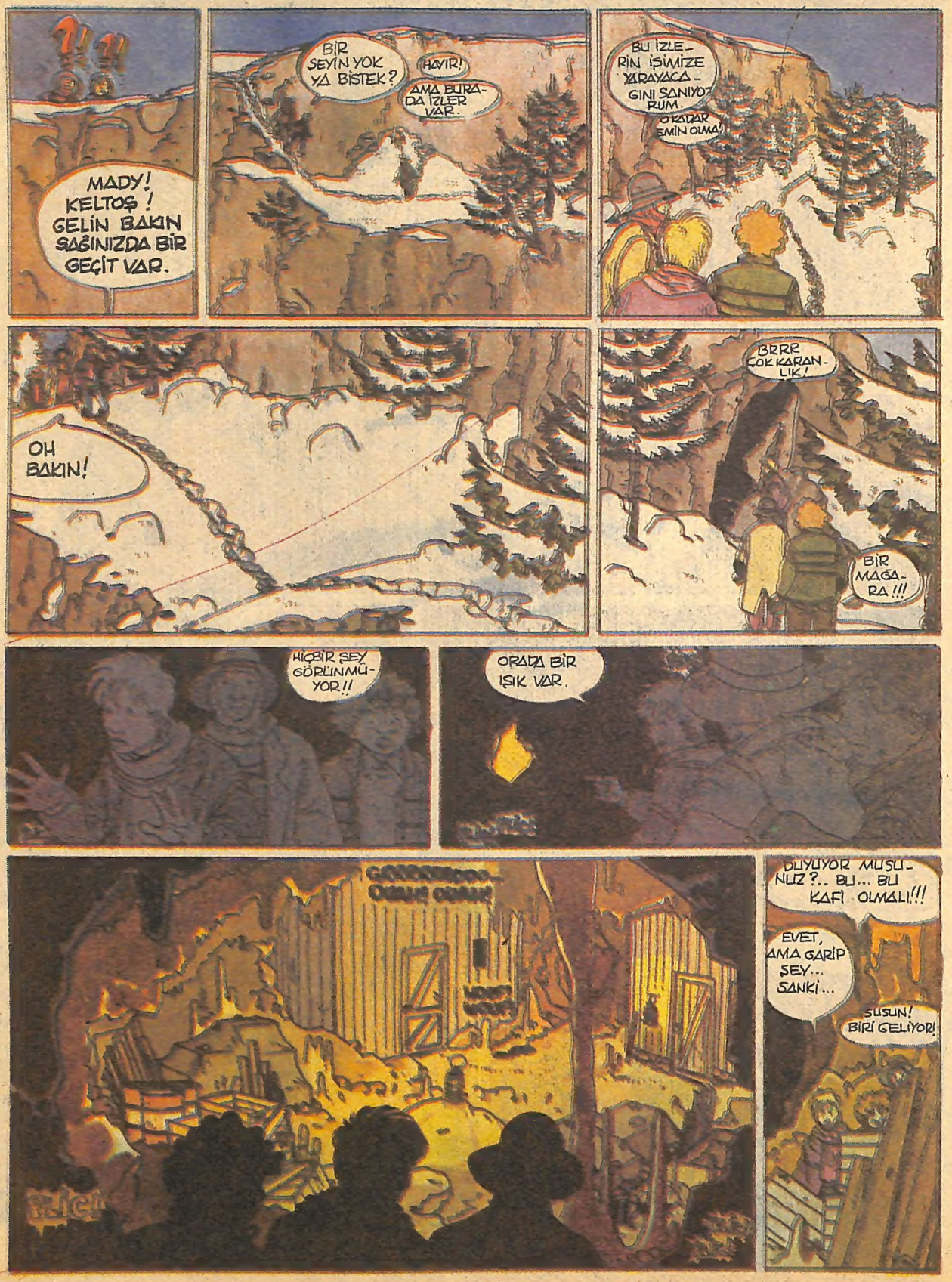
MADY! KELTOŞ! GELİN BAKIN SAĞINIZDA BİR GEÇİT VAR.
BİR ŞEYİN YOK YA BİSTEK?
HAYIR!
AMA BURADA İZLER VAR.
BU İZLERİN İŞİMİZE YARAYACAĞINI SANIYORUM.
O KADAR EMİN OLMA!
OH BAKIN!
BRRR ÇOK KARANLIK!
BİR MAĞARA!!!
HİÇBİR ŞEY GÖRÜNMÜYOR!!
ORADA BİR IŞIK VAR.
DUYUYOR MUSUNUZ?.. BU... BU KAFİ OLMALI!!!
EVET, AMA GARİP ŞEY... SANKİ...
SUSUN! BİRİ GELİYOR!

OUAH! OUAH! OUAH!
GROOAR!
SCHLAC! SCHLAC!
KAÏ, KAÏ!!
SUSUN ANLADINIZ MI?
OH!
WOUF! WOUF! WARF!
GRRRRRRRRRR
GRRRRRR... OUAH! OUAH! GRRRR... OUAH! OUAH! OUAH!
WOUF! WOUF! OUAH! OUAH! OUAH!
KA... KAFİ İKİ TANE KAFİ VAR!!!
OUAF! OUAF!
OUAH!
WLAM!!
OUAF! OUAF! OUAH! OUAH!
OUAH! OUAH!
YETER ARTIK KESİN GÜRÜLTÜYÜ!!
OUAH! OUAH!
OUAH!
OUAH! OUAH!
OUAF! OUAF!
SPLAFF!
ÇABUK! DİĞERLERİ GELMEDEN KAFİ'Yİ KURTARALIM.
VAY!

NELER OLUYOR BURADA?
OUAH! OUAH! OUAH!
OUAH!
ONLAR!
GRRRRRAH!
ÇABUK KELTOŞ. TABANCASINI AL! ÜZERİNDE OLMALI!
TABANCALAR SİZİN GİBİ CİCİ ÇOCUKLARA GÖRE OYUNCAKLAR DEĞİLDİR!
Dİ SCALOPİNİ!
HA, HA, HA! ARTIK BARON SCALOPİNİ YOK!!
BANA YALNIZCA BARON: DEYİN YETER. HA, HA!
BÖH... ESKİSİNDEN DAHA ÇİRKİN OLDU!
HEY!
POC!
PİS KÖPEK!
KAFİİİİ !! KAÇ! VE YARDIM BULMAYA ÇALIŞ!!
PAW

BOŞ VER PATRON!
ŞU SIRADA SÜREK AVI BAŞLAMIŞTIR VE BU PİS KÖPEK KENDİNİ AVCININ KUCAĞINA ATACAK!!!
HA! HA! İSTEDİĞİMİZ DE BU DEĞİL MİYDİ PATRON? HA, HA! EN SONUNDA BU YÖRENİN SAKİNLERİ KARA-DAĞ CANAVARINDAN KURTULDUKLARINA İNANACAKLAR!
KAFİ!!
O SIRADA YAKINDA BİR YERDE..
KARA-DAĞ CANAVARINDAN HİÇBİR İZ YOK. BÜTÜN BUNLAR UYDURMA MIYDI?
DAHA UZAKTA...
İŞTE!
TENG

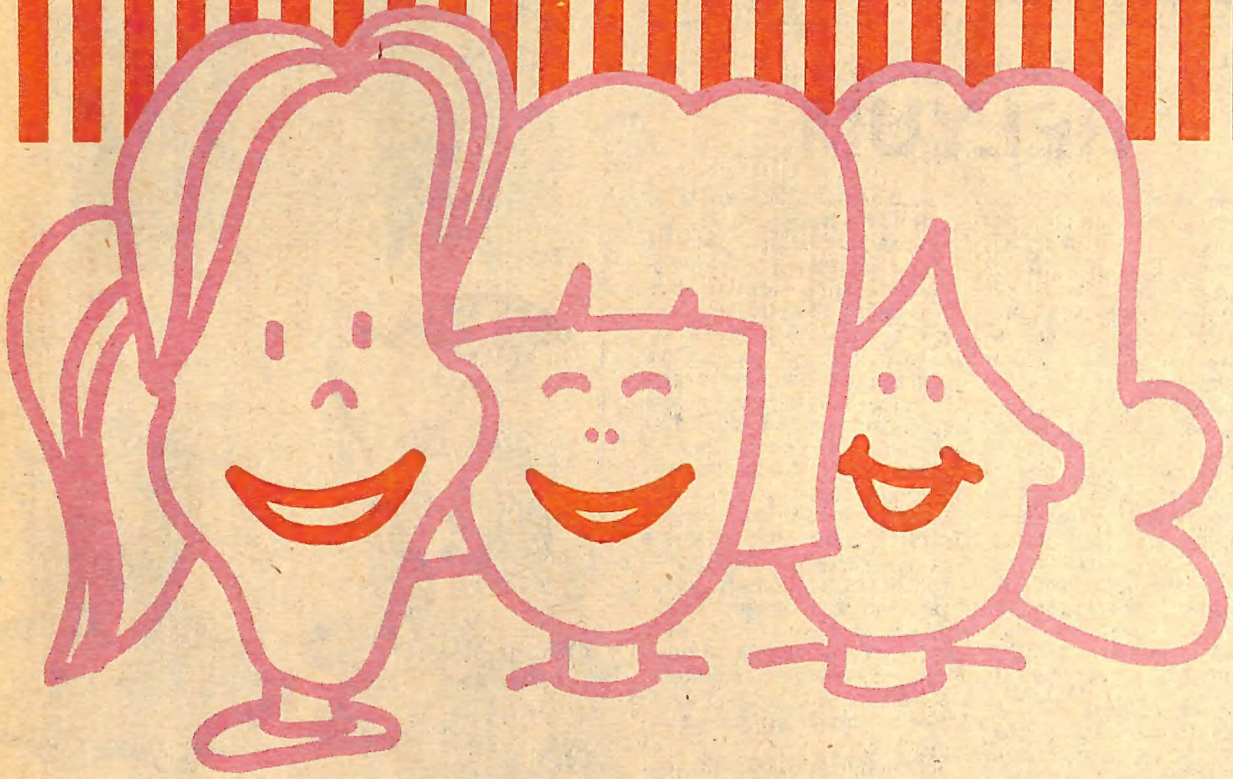

Türkiye'nin

2 renkli, 2 florürlü TEK diş macunu:

DAHA DA BEYAZ DİŞLERLE GÜLÜMSEMENİZ İÇİN

FLORAN 2R'nin iki ayrı florürü, kırmızı ve beyaz çizgilerinde bütünleşip, diş minelerini korumada en üstün sonucu verir.
FLORAN 2R'nin Kalsimin'i, dişlerde en üstün beyazlığı sağlar.
2 Renkli ... 2 Florürlü ... Kalsimin'li FLORAN 2R ile şimdi dişler daha da beyaz.

FLORAN 2R

"Şimdi FLORAN kırmızı-beyaz
Şimdi dişler daha da beyaz"

BİLİM DÜNYASI

Süper sıvı: HELYUM

CİSİMLER üç halde bulunurlar: **Katı, sıvı ve gaz** hali. İlkokul öğrencilerinden en üst düzeydeki fizik profesörlerine kadar, bugüne dek herkes bunu böyle biliyordu. Zaman zaman bu konuda tartışmalar olmuyor değildi. Örneğin, hamur halindeki bir cismin ne katı ne de sıvı sayılabileceği savunuluyordu. Bilimin ilerlemesiyle yüksek derecede iyonize olan gazların plazma adı verilen başka bir gaz türüne dönüştüğü de öğrenildi. Gökbilimciler yeni yıldızlar keşfedildikçe, bir katı halden **"Hiperyoğun"** katılardan söz eder olmuşlardı. Ama yine de bu haller belli bir sınıflamaya girebiliyordu.

Oysa atmosferde çok az bulunan helyum gazını inceleyen bilim adamları cismin bir dördüncü halini dünyaya duyurdular: **Süper sıvı**. Daha çok güneşte bulunan helyum gazı hidrojenden sonra en basit atom yapısına sahip cisimdir. Helyum atomu çekirdiğinde iki proton, iki nötron ve çevresinde dönen iki elektrondan oluşur. Bir proton ve bir elektronla hidrojen helyumdan daha basit yapıya sahip tek gazdır.

Çok düşük ısıda (—.269 derecede) sıvılaşan helyum öbür sıvılara göre çok değişik özellikler göstermektedir. Sıvı helyum porselenden yapılmış bir sürahiye konduğunda sanki sürahi çatlakmış gibi kısa sürede yere akmaktadır. Aslında o kadar ince bir sıvıdır ki sürahinin çeperlerinde sanki bir kurutma kâğıdını geçer gibi süzülür. Cam ya da metal bir bardağa konulduğunda ise, süper sıvı özelliğinden bardağın çeperlerinden yukarı çıkar, bardağın ağzından da aşağı kayar ve bir süre sonra bardak bomboş kalır. Bir kaptaki sıvı helyumu çay karıştırır gibi kaşıkla döndürmek olanaksızdır. Tüm sıvıların tersine helyum tek yöne dönmez, kaşık döndürüldüğünde kendi çevrelerinde dönen birçok girdap elde edilir. İşin ilginç yanı, her girdap birbirinden eşit uzaklıklarla ayrılmıştır. Bu ilginç olayı bugün bile fizikçiler açıklayamamaktadırlar.

Sıvı helyum dolu bir kabı ne yöne döndürürsek döndürelim, helyum hareketsiz kalır. Kabı döndürerek helyumu döndürmek olanaksızdır. Helyumun içine iki yüzen cisim koyalım; dünyanın dönüşüyle bardak da dönecektir. Oysa koyduğumuz iki cisme oranla kuzey yıldızı sabit kalacaktır. Bu olay dünya dönsede helyumun hareketsiz kaldığını açıklar. Helyum süper sıvı olduğundan sürtünmesi sıfırdır. Bu yüzden bardak dönerken çeperleri helyuma deyse bile sürtünme olmadığından helyumu döndürmez.

İLGİNÇ BİR YAZIT

BU işaretlerin, 21 yıl önce Batı Virginia'da (ABD) bulundukları saman, Amerikalı yerliler tarafından kayalar üzerine kazındığı düşünülmüştü. Gerçekte bunlar yaklaşık 1400 yıl önce İrlandalı keşişlerin kayalara kazıdığı dinsel içerikli yazıtlardır. Bu görüşü ortaya atansa Washington'daki Katolik Üniversitesi, Kelt Araştırmaları öğretim üyelerinden **Robert Mayer** adlı bir profesör. Meyer, yazıtı İ.S. ve 7. yüzyıllar arasında tarihlemekte ve **"Kelt Ogam"** denen eski bir İrlanda yazısı olduğunu ileri sürmektedir. Bilindiği gibi Keltler, bugünkü İrlandalıların kökenini oluşturan Hint-Avrupa kökenli bir kavimdir. Yazıt, kutsal Noel Yortusuna bir mesaj olarak yorumlanmaktadır.

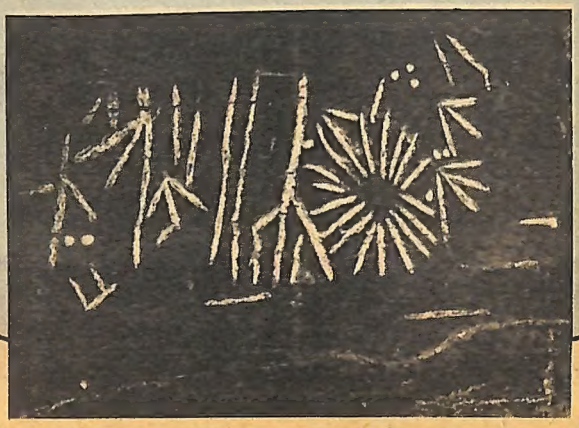

Karanlık Oda Lambaları

KARANLIK oda, fotoğrafçıların ya da amatör olarak fotoğrafçılıkla uğraşanların en önemli yeridir. Fakat karanlık odada filme zarar vermeyen nitelikteki ışık çoğu kez renkli kâğıtla kaplı, sarkık bir ampulden sağlanır. Oysa böylesine önemli bir odada daha çekici ve göze hoş gelen lambaların kullanılması estetik açıdan kuşkusuz daha güzeldir. İşin bu yönünü düşünen iki Avrupalı üretimci, iki yeni lamba tipiyle bu gereksinimi karşılamaya yönelik modelleri piyasaya sürüyorlar: Minilux ve Maxilux.

Bu iki tipten büyükçe olanı (Maxilux) siyah-beyaz ve renkli kâğıt parçacıkların lambanın camına yerleştirilmesiyle zararlı ışığın filitrelenmesini sağlamaktadır. Maxilux, dikey olarak düz bir yüzey üzerinde durabildiği gibi, duvara da monte edilebilmektedir.

Başka bir karanlık oda lambası bir İngiliz firması tarafından üretilmektedir. Paterson marka bu lamba düz bir yüzey üzerinde dik durabilmekte, duvara monte edilebilmekte ya da tavandan sarkıtılabilmektedir.

ÜŞÜMEK YA DA ÜŞÜMEMEK

TOKYO yakınında bir ulusal parkta yaşayan maymunlar hava sıcaklığı -10 derecenin altına düşünce içgüdüsel olarak, çevrede bulunan bir sıcak su kaynağına sığınmışlar. Aslında bu kaynağın yeterince sıcak olduğu söylenemez çünkü zavallı hayvancıkların başlarının üstündeki tüyler aldıkları bu önleme karşın yine de buz tutmuş. Bu sevimli görüntülerine karşın hallerinden pek hoşnut olmadıkları iyice belli. Bu davranışları maymunların çevre ısısına uyum sağlayabilmeleri konusundaki bildiklerimizi doğruluyor.

Soğuk ve sıcağı ayırt etmeye yarayan sinirler, diğer sinirlerden farklı yapıya sahiptirler. (Üstleri bir "myeline" tabakasıyla kaplı değildir.) Eldeki bilgilere göre bu sinirler maymunlarda 3 ile 41 derece arasındaki sıcaklıklara duyarlıdırlar. Bu duyarlık sınırları insanlarda 5 ile 42 derece arasındadır. Bu durum ısılara duyarlık açısından insanlarla maymunlar arasında büyük benzerlikler ortaya çıkarmaktadır. Yani maymunlarda soğuğa duyarlı sinirler en yüksek soğuk etkisine 3 derecede ulaşırlar. Buna karşın sıcağa duyarlı sinirlerse en yüksek etkiyi 41 derecede verirler. Bu derecelerin dışında kalan ısılardaysa maymunlar aynı insanlar gibi tepki gösterirler. Yani belli ısıdan sonra soğukluk ve sıcaklık ayırt edilemez. Örneğin çok soğuk bir suya parmağımızı batırdığımızda su bize çok sıcakmış gibi gelebilir. Bunun tersine çok sıcak bir demir parçasını tuttuğumuzda (50-60 derece arası) demir bize soğuk duygusu verebilir. Bunun nedeni sıcağa duyarlı sinirlerin en yüksek etki noktasına ulaşmalarından sonra devreye soğuğa duyarlı sinirlerin girmesidir. 5 derecenin altındaki ısılardaysa bunun tam tersi söz konusudur. Soğuğa ve sıcağa duyarlı sinirler birbiri ardına devreye girerler. Böylece belli bir sınırın dışındaki ısıları anlamamız çok zordur, hangi ısıda hangi sinirin devrede olduğunu bilmek olanaksızdır

Soğuğa duyarlık açısından birbirine benzeyen insanlarla maymunlar ısılara dayanıklılık açısından birbirinden farklıdır. Çünkü insan giyinik durumda maymunlara oranla çok daha soğuk hava koşullarına dayanabilir. Elimizdeki bilgilere göre çıplak bir insan- 40 derece soğuğa 15 dakika dayanabilmektedir.

Bu arada merak eden okuyucularımız için, rüzgârın da soğuğa büyük etkisi olduğunu söyleyelim. Hiç rüzgârsız bir havada ısı -7 dereceyse (hız O km/s) normal bir rüzgârda (20 km/s) ısı -18 dereceye düşer. Rüzgârın hızı saatte 40 km.ye ulaşınca ısı -26 dereceye ve bu hız saatte 60 km.ye ulaşınca -29 dereceye düşer.

Biraz ısınabilmek için sıcak su kaynağına sığınan maymunların o anda soğuk hissi duyup duymadıklarını bilmemiz olanaksız. Hallerinden hoşnut olmadıkları da kuşkusuz. Tek umutları ulusal park görevlilerinin bir an önce gelip onları daha sıcak bir yere taşımaları.

Bir Öykü

TOMBUL'UN ÖYKÜSÜ

Abdülkadir Ünlü
Resimler: Gamze Baltaş

ANNEMİN kanının kaynamadığı iki hayvan türü vardır; kediler ve köpekler. Onlardan bize her an bir hastalık geçebileceğini düşünür; küçük kardeşimle ne zaman bir kedi yavrusunu sevmeye, okşamaya kalksak bizi görür görmez hışımla tepemize biner,

"Bırakın onu! Yıkayın ellerinizi..." diyerek bizi ürkütür.

Dinlencelerde köyde kaldığımız birkaç gün içinde o güzelim kedileri ve köpekleri sevmek, okşamak, onlarla birazcık olsun oynayabilmek özlemi boğazımızda düğümlenir kalır. Olanca sevimlilikleriyle ayaklarımıza sürtünen, çevremizde fır dönen kedi ve köpeklerin sevgi gösterilerine ancak annemden kaçamak olarak kaşla göz arasında karşılık verebiliriz.

Babamın Tombul'u eve getirdiği günü de öyle olmuş, annem babama kızarak epeyce söylenmişti.

Tombul bir köpek yavrusuydu, adını ben koymuştum. Onu babama köyden bir arkadaşı hediye etmişti. Evimize gelişinin ilk günlerinde küçücük kuyruğunu arka bacaklarının arasına kıstırır, çevremizde viyaklayıp dururdu. İlgimizi hemen çekiveren yönü, yumuk yumuk gözlerinin yanardöner oluşuydu. Bazen tatlı bir yeşil olurdu gözleri, bazen de elâ... Burnu kabuğundan yeni patlamış, ışıl ışıl, taze bir fındık gibiydi. Vücudunda aklı karalı, parça parça benekler vardı. Bu alacalı görünüm Tombul'a apayrı bir güzellik veriyordu. Ya da bize öyle geliyordu. Çünkü onu çok seviyorduk. Gündüzleri paytak adımlarla ardımızdan koşturup durur, yorulunca bir çiçeğin gölgesine serilir, derin derin uyurdu.

Kısa sürede, Tombul tıpkı bizim gibi evimizin bir parçası olmuştu.

"Gel Tombul!."
"Git Tombul!"
"Yat Tombul!"
"Tut Tombul!"
"....."

Tombul tümümüzün dilindeydi. Artık annem de ilgileniyordu onunla. Köpeklere karşı duyduğu tiksintiyi Tombul silip atmıştı. Onun yemeğini her gün üşenmeden veriyordu.

Tombul'un yemek yeyişi bir âlemdi. Önüne konulan şeyleri tıslaya tıslaya yer, tokluktan karnı şişer, dibek gibi gerilirdi. Doyduğunu hiç bilmezdi. Yemekten sonra küçücük diliyle yalanır, sonra da burnuyla yerleri koklardı.

Köpeğimiz büyüdükçe havlamayı da öğreniyordu. Yabancıları kolayca ayırıyordu. Evimize gelenlere önce birkaç kez havlıyor, onun zararsız biri olduğunu anlayınca türlü şaklabanlıklar yaparak önünde yuvarlanıyordu.

Bir de insanlar gibi gülüyordu Tombul... Köpekler güler mi hiç? Basbayağı gülüyordu işte! Gülmek ne güzel şeydi; seviyordu Tombul, sevebilmek ne güzel şeydi... O bizden, biz ondan neler öğreniyorduk, neler... Elimizde bir şeyler görünce arka ayaklarının üzerinde boyumuzca dikiliyor, dilini çıkarıp yalanıyor, mırıldanıyor, elimizdekini alabilmek için kendi dilince yalvarıp yakarıyordu.

Yaz dinlencemiz başlamıştı. Bu yıl yazı yine yaylada geçirecektik. Bir sabah erkenden uyandırdı annem bizi. Yaylaya gideceğimiz kamyon bahçe kapısının önünde homurdanıp duruyordu.

Yayla yükümüz tez elden kamyona yüklenildi. Az sonra hepimiz kamyonun üzerindeydik. Tombul'u işte o zaman görmeliydiniz... Küçücük yüreğini evde bırakılmak, yalnız kalmak korkusu kaplamıştı. Kamyonun çevresinde vıyaklıyarak, hop oturup hop kalkıyordu. Elinden gelse kuş olup uçuverecek yanımıza konacaktı. Babam bir ara Tombul'u yakaladı, kamyona bindirdi. Kuyruğunu kısarak, yaltaklanarak, gözleriyle güle güle yanımıza gelip kuruluverdi. Kamyon yola düşmüştü; güneşin ilk ışıklarıyla kentten yaylaya doğru uzaklaşıyorduk.

YAYLADA bu yıl kiraladığımız ev derenin doğu yamacındaydı. İki ulu çınara yaslanmıştı evimiz. Sabahları çınarlara tatlı tatlı ötüşen bülbüller geliyordu. Derenin gürültüsünü ilk günlerde yadırgadık ama sonradan alıştık. Dere "Bahraz'ın Gözü" dedikleri yerden geliyor, yaylanın öbür ucuna doğru çağlayıp gidiyordu. Çarşıdaki fırınlardan çıtır çıtır gevrek ekmekler çıkarılıyordu burada. Ekmekleri çoğu zaman çerez yerine yiyorduk. Özellikle karnımız acıktığında daha bir tatlı geliyordu ekmekler. Yalvaran ve sevecen gözlerle bizi izleyen Tombul'a da arada bir ekmeğimizden küçük yudumlar koparıp veriyorduk. O, da attığımız yudumları, kapıyordu.

Yeni yeni arkadaşlar edinmiştik yaylada. Birlikte düzlüklerde hergün top oynuyorduk. Biz neredeysek Tombul da oradaydı. Kozalak toplamaya dağa tırmanıyorduk, Tombul da koşturuyordu ardımızdan.

Bazı arkadaşlarımızın bir tutkusu da sabanla kuş avlamaktı. Ben bunu hiç sevmiyordum. Nedeni kuşlara çok acımam ve onları sevmemdi. Bülent arkadaşım bir sabah, sabanıyla bir kuş vurmuştu. Minnacık kuş daldan yere pat deyip düşmüştü. Bülent avına çok sevinmişti ama ben sevinememiştim. Kuşlar ağaçların süsüydü, orman onlarla güzelleşiyordu. O sabah Bülent'in avını izleyen yanımızdaki Tombul bile mırıltılarıyla kuşun ölümünden duyduğu üzüntüyü anlatır gibiydi.

Yayladaki cıvıl cıvıl, hareket dolu güzel günlerimiz eylül ayına kadar sürdü. Eylülde yayla göçü başlıyordu. İşte, tüm olanlar yayla dönüşünde oldu... Kamyonun arkasında bir yere özenle yerleştirdiğimiz Tombul'umuz dönüşte nasıl olmuşsa kamyondan düşmüştü. Onun yokluğunu ancak Olukbaşı'ndaki büyük cevizin altında verdiğimiz dinlenmede anlamıştık. Ailece bir yanımız kopuvermiş gibiydi; ne yapacağımızı şaşırmıştık.

Kente döndüğümüzde Tombul'un yokluğu bize daha da zor geldi; çünkü o bizim mutluluk kaynağımızdı.

KIŞI, Tombul'un belleğimizde kalan tatlı anılarıyla geçirdik. Acısı yüreğimize iyiden iyiye çöreklenmişti. Tombul'u ne denli sevdiğimizi yokluğuyla daha iyi anlamıştık.

Günler döndü bir bir. Ertesi yaz yine yaylaya çıktık.

Bir sabah babamla küçük caminin yanındaki fırından ekmek alıyorduk. Fırıncı Salih Ustanın pişirdiği gevrek ekmekler sabah sabah öylesine güzel kokuyordu ki... Zaten yaylada çok sevdiğim iki şey vardı; yağmur sonraları duyulan çam, bir de kızarmış taze ekmek kokusu... Bir an derenin kıyısında dolaşan bir köpek ilişti gözlerime. Bu köpek, bizim geçen yıl yiten köpeğimiz Tombul'a ne kadar da benziyordu. İçimden bir şeyler akıverdi. Heyecanla babama gösterdim onu.

Babam:

"O.." dedi. "Tombul.. Tombul! Gel buraya..."

Babamın sesini duyan köpeğin yanımıza öyle bir gelişi vardı ki... Babamla Tombul yıllardır görüşmemiş iki dost gibi birdenbire sarmaşdolaş oldular. Sonra Tombul babamı bırakıp bana sarıldı; ellerimi, ayaklarımı tırmaladı, yaladı, kokladı... Üçümüz de mutluluktan uçuyorduk. Ekmeğimizi hemen alıp eve doğru uçarcasına koşturduk. Sevincimize şaşıran Salih Usta ardımızdan bakakaldı.

O gün bizim evde bayram vardı. Tombul'a tıka basa yedirdik; onunla söyleştik, dertleştik, sorular sorduk, yanıtları kendimiz verdik. Tombul sevgi saçan yanardöner gözleriyle biteviye gülüyordu.

Ne yazık ki ailecek yaşadığımız bu güzel bayram kısa sürdü. Köpeğimiz artık eski tombul değildi. Bunu anlamakta gecikmemiştik. Yaşlanmış kamburu çıkmıştı. Tüyleri kirliydi; yalbır yalbır yanan pırıltısı kalmamıştı. Bakışları da eskisi gibi canlı ve sevecen değildi. Gözleri süzgün süzgündü. Huyu değişmişti; herkese havlıyordu, çocukları ısırmaya kalkıyordu. İster istemez onu azarlıyorduk. Sevincimiz kısa zamanda üzüntüye dönüşmüştü. Artık Tombul'un geleceği bizi acı acı düşündürüyordu.

Yayla dönüşünde kentteki evimizde bir hafta kaldı Tombul. Burayı da yadırgadı. Sokaktan geçenlere gece gündüz olanca gücüyle havlıyordu. Kimseye bir zarar vermesin diye onu ancak bağlayarak durdurabildik. Bu durum hep böyle sürüp gidemezdi. Annemin ısrarları üzerine bir gün, babam Tombul'u bir arabaya koydu, iki yıl önce getirildiği Kırkgöz köyüne gönderdi.

Tombul bizim için bir türküydü artık. Burcu burcu sevgi tüten bir türkü. Onu her anımsayışımızda, kardeşimle elele tutuşarak hemen kendi bestelediğimiz türküye başlıyorduk.

"Tombul gitti Kırkgöz'e,
Neler öğretti bize...
Ah Tombul, vah Tombul!
Candaş arkadaş tombul!.."

Her yıl yaylaya gidiş ve dönüşlerimizde Olukbaşı'ndan geçerken Tombul'u söyleşmeden edemiyorduk. Çünkü o, bize sevgi, ayrılık ve özlem denilen şeylerin tadını iyice öğretmişti.

ŞİİR KÖŞESİ

DİLEK

Topaç çevirirdim
Kapı önlerinde
Sabahtan akşama değin
Yemek zamanı gelince giderdim
Önüme ne koysalar yerdim
Küçük başımla düşünürdüm
Ah! Ben bir büyüsem
.....
Büyüdüm, kocaman oldum
Şimdiyse şöyle diyorum,
Eskiye dönsemde
Topaç çevirsem...

Savaş BÜKE

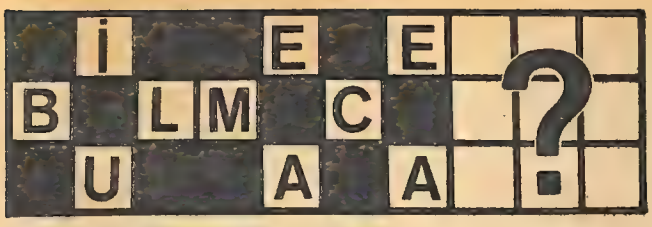

Numaralı yerleri şöyle boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak? 0: Yeşil 1: Sarı 2: Siyah

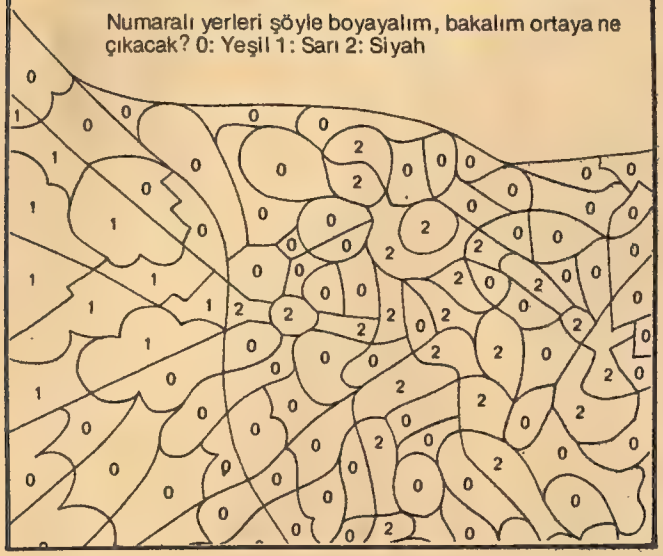

RESİM ve GÖLGESİ: Yukarıda gördüğünüz resim ile gölgesi arasında bazı küçük farklar vardır. Onları bulabilir misiniz?

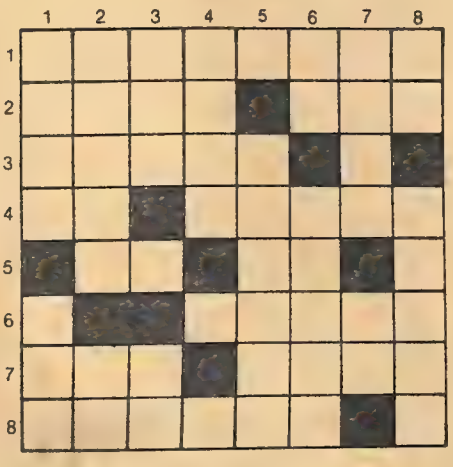

SOLDAN SAĞA: 1- Hürriyet. 2- Sıvı havadan elde edilerek ışık araçlarında kullanılan gazlar sınıfından bir element - Birdenbire. 3- Mülkler. 4- Bir nota - Çok şiddetli ışık parıltıları oluşturan ve iletişimde, biyolojide kullanılan ışık kaynağı. 5- Bir soru - Bir nota. 6- "Tarancı" soyadlı şairimizin adı. 7- İlkel bir su taşıtı - Işığı yansıtacak derecede parıltılı olmaları için eşyaya sürülen madde. 8- İstanbul'da bir semt.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Ehemmiyet - Baston. 2- Taban, yer - İsim. 3- Futbolda ya da eltopunda topun kaleye sokulmasıyla kazanılan sayı - Bir nota. 4- Bir erkek adı. 5- Geyikgillerden boynuzları küçük ve çatallı bir ev hayvanı. 6- Bir nota - Ağı. 7- Ordu'nun bir ilçesi - Vilayet. 8- Bir bağlaç - Gecikme.

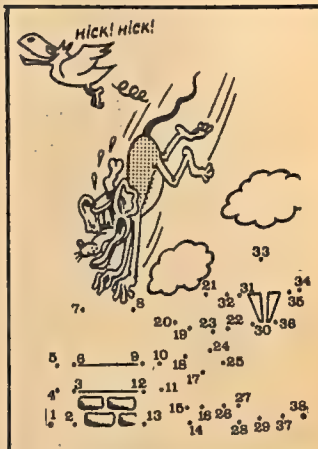

Noktaları birleştirelim. Bakalım ne çıkacak?

İKİZLER: Aşağıdaki tiyatro çalışanlarından yalnızca ikisi birbirinin eşidir. Bakalım onları bulabilecek misiniz?

Dikenli Tel

İNŞALLAH FAZLA GEÇ KALMADIM.
BU ÇOCUKLAR ÇOK DİKBAŞLI. YARAMAZLIK YAPMAMALARI İÇİN, BAĞLAMAK ZORUNDA KALDIM. BABALARINA TESLİM ETMELİYİM.
NASIL OLUR, DÖRT KURŞUNLA, DÖRDÜMÜZÜN ŞAPKASINI UÇURDU.
ASLINDA İKİ KURŞUN YETERLİYDİ. FAKAT DÜLDÜL HAREKET EDİNCE, BİR KURŞUN DAHA GEREKTİ...
HAYDİ BAKALIM SİZ USLU USLU EVİNİZE DÖNÜN. BEN DE SU SÜRÜSÜNÜ KOVALAYAYIM.
HAYDİ BAKALIM ŞİMDİ DE SIĞIR KOVALAMAYA BAŞLIYORUZ.
YA-HOOOO!
DELİ Mİ NE BU ADAM?
BROUHMM.. BROUHMM..
TAM O SIRADA SALONDA
BİZİM ÇOCUKLAR FELPS'İN ÇİFTLİĞİNİ DÜMDÜZ ETMİŞLERDİR.
ÜZERİNE BİRAZ YAĞMUR YAĞDI MI TAMAM, OTLAR YENİDEN BİTER.
BROUHMM.. BROUHMM..
BORCUNU ÖDEMEYENİN SONU DARAĞACIDIR.

ELLİ SIĞIR KOYUYORUM !..
BEN DE GÖRÜ-YORUM.
ERRAC!...
MEUUH!...
MEUUUH!...
OTELİMİZ DOLUDUR!
ÇIK DIŞARI, PİS HAYVAN! BANYO YAPMAYA BİLE RAHAT YOK.
İLK DEFA BİR SIĞIR ALIŞVERİŞE GELİYOR, NE GÜZEL!
SİZE DERSE, HAYVAN GETİRMEYİN DEMEDİM Mİ?
MEUUH!
DIŞARI!!!!..
APTALLAR, SERSEMLER! SÖYLEYİN ÇABUK! NE OLDU!
RED KİT! O İNSAN DEĞİL BİR ŞEYTAN! ÜÇ KURŞUNLA DÖRDÜMÜZÜN ŞAPKASINI UÇURDU!
AAHH! RED KİT! SANA SAVAŞ İLÂN EDİYORUM!
MEUUUH!..

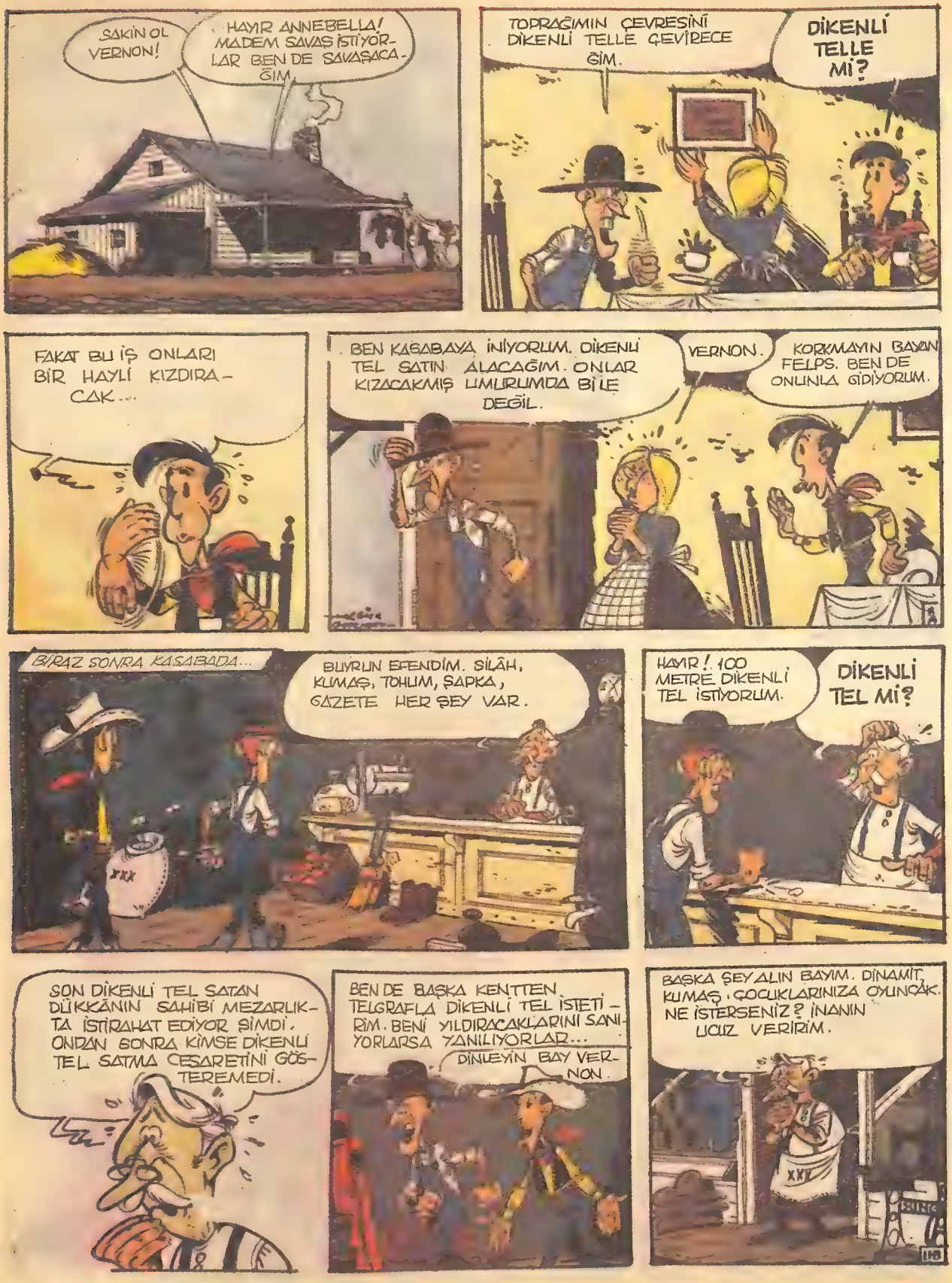
SAKİN OL VERNON!
HAYIR ANNEBELLA! MADEM SAVAŞ İSTİYORLAR BEN DE SAVAŞACAĞIM.
TOPRAĞIMIN ÇEVRESİNİ DİKENLİ TELLE ÇEVİRECEĞİM.
DİKENLİ TELLE Mİ?
FAKAT BU İŞ ONLARI BİR HAYLİ KIZDIRACAK...
BEN KASABAYA İNİYORUM. DİKENLİ TEL SATIN ALACAĞIM. ONLAR KIZACAKMIŞ UMURUMDA BİLE DEĞİL.
VERNON.
KORKMAYIN BAYAN FELPS. BEN DE ONUNLA GİDİYORUM.
BİRAZ SONRA KASABADA...
BUYRUN EFENDİM. SİLÂH, KUMAŞ, TOHUM, ŞAPKA, GAZETE HER ŞEY VAR.
HAYIR! 100 METRE DİKENLİ TEL İSTİYORUM.
DİKENLİ TEL Mİ?
SON DİKENLİ TEL SATAN DÜKKÂNIN SAHİBİ MEZARLIKTA İSTİRAHAT EDİYOR ŞİMDİ. ONDAN SONRA KİMSE DİKENLİ TEL SATMA CESARETİNİ GÖSTEREMEDİ.
BEN DE BAŞKA KENTTEN TELGRAFLA DİKENLİ TEL İSTETİRİM. BENİ YILDIRACAKLARINI SANIYORLARSA YANILIYORLAR...
DİNLEYİN BAY VERNON.
BAŞKA ŞEY ALIN BAYIM. DİNAMİT, KUMAŞ, ÇOCUKLARINIZA OYUNCAK. NE İSTERSENİZ? İNANIN UCUZ VERİRİM.
XXX
XXX
116

STEWART, BU KENTİ HEMEN TERKETMEMİZİN GEREĞİ VAR MI?
BU GÜN BİR MÜŞTERİ DİKENLİ TEL SATIN ALMAYA GELDİ. BU SAVAŞ DEMEKTİR HEMEN GİDELİM.

DİKENLİ TEL Mİ?
FAZLA UZATMADAN HEMEN BU TELGRAFI ÇEKİN.

GÖREVLİ İSTİFA ETTİĞİNDEN KAPALIDIR

BU SIRADA YAKIN KASABALARDAN BİRİNDE BİR BÜRODA...
HEY HUMPHREY! COW GULCH KASABASINDAN DİKENLİ TEL ISMARLANMIŞ.
DİKENLİ TEL Mİ?

BU TELGRAF CASS CASEY'İ İLGİLENDİRİR. HEMEN HABER VEREYİM.

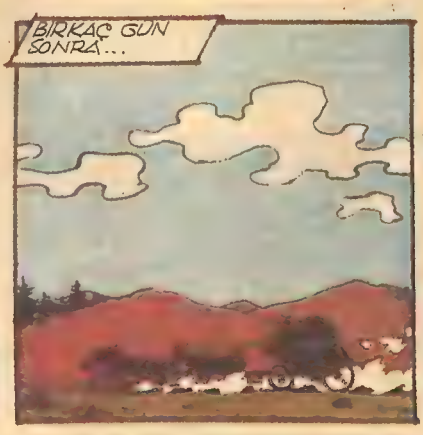
BİRKAÇ GÜN SONRA...

DAHA ÖNCE ALTIN, DİNAMİT GİBİ ŞEYLER TAŞIDIM. AMA BU DİKENLİ TEL KADAR TEHLİKELİSİNİ TAŞIMADIM.
HAYDUTLAR YÜKÜMÜZÜN NE OLDUĞUNU BİLİYORLAR MI ACABA?

PAN! PAN! PAN!
İŞTE GELİYORLAR!

YAAAA! YAAAHHHH!

Sürecek

SPORDA

Unutulmayan Kahramanlar

CAN BARTU

TÜRKİYE'nin yetiştirdiği en büyük futbolculardan biri olmanın yanı sıra, Can Bartu aynı zamanda çok yetenekli bir basketbolcudur.

Can Bartu, 1936 yılında İstanbul'da doğdu. Spora Modaspor kulübünde başladı. Kısa bir süre sonra Fenerbahçe'de basketbol oynamaya başladı. 1955 yılında ilk kez milli formayla Yugoslavya'ya karşı besketbol oynadı. O gün aynı zamanda da milli takım kaptanıydı. Kısa sürede basketbolda büyük başarılar elde etti. O sıralarda Fenerbahçe futbol şubesinin ilgisini çekerek, futbola geçti. İlk resmi futbol maçına çıktığı yıl, milli takıma alındı. Can Bartu, artık başarıdan başarıya koşuyordu. Ardından İtalya'nın Fiorentina takımına çağrıldı. 1961-67 yılları arasında ülkede top koşturdu. Sonra tekrar Fenerbahçeye döndü.

Can Bartu, Türk spor tarihinin unutulmaz kişilerindendir. Basketbolda iki yılda mili takıma girmiş, futbolda ise 28 kez ay-yıldızlı formayı giymiş, beş kere de milli takım kaptanlığı yapmıştır.

1970 yılında görkemli bir jübileyle spor yaşantısını noktalayan Can Bartu, şimdi spor yazarı olarak çalışıyor.

GEORGE BEST

GEORGE BEST'in öyküsü, 1946 yılında başlar... Çocukluk yıllarını doğduğu Belfast'ta geçirmiş ve önce futbola değil, ailesinde en sevilen spor olan hokeye başlamıştı. Annesi bu sporda milli formayı giyiyordu. Ama George, kısa sürede futbola dönüverdi. Televizyonları olmadığı için maçları komşusunun televizyonundan izlerdi.

14 yaşında 41 kilo geldiği sırada oynadığı bir maçta Bob Bishop tarafından beğenildi ve Manchester'e davet edildi. Gemiyle Manchester'e giden Best, bu kente alışamadı ve 24 saat sonra Belfast'a geri döndü. Manchester United takımının meneceri Matt Busby telefonla Best ailesini arayarak onları George'u ikna etmeleri için zorladı ve başardı da...

George kentteki ilk görevinden haftada 4 sterlin, kulüpten de 1 sterlin alıyordu o sıralar.

1964 yılına kadar iyice sivrildi ve Dünya Kupası'na katılan en genç futbolcu ünvanını kazandı.

Çeşitli nedenlerle birkaç kez futbola ara veren Best, 1972'de sahalardan kesinlikle ayrıldığını açıklamasına karşın, bu sözünü tutamadı ve Amerikan takımlarının çekici önerilerine dayanamayıp bir süre Yeni Dünya'da top koşturdu.

Daha sonra yeniden İngiltere'ye döndü ve 1976 yılında Fulham takımında oynadı. Sonra yeniden ver elini Amerika...

Futbolseverler, futbolu bıraktığını söyleyen bu devin eski formunu bularak, yeniden İngiltere sahalarına dönüp dönemeyeceğini çok merak ediyorlar.

KALPAKLILAR - DOLUDİZGİN

Samim Kocagöz

GÜNÜMÜZ hikâye ve roman yazarlarından **Samim Kocagöz**, 13 Şubat 1916'da Söke'de doğdu. Söke İlkokulu'ndan sonra orta öğrenimini İzmir'de yaptı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi (1942). İsviçre'de Lozan Üniversitesi'nde sanat tarihi okudu (1942-1945). Askerliğinden sonra yazları Söke'de çiftçilik, kışları İzmir Karşıyaka'daki evinde, okuyup yazmakla yaşamını sürdürmektedir.

Samim Kocagöz, 1939-1940 yıllarında ilk hikâyelerini yayınladı. Hikâye konularını yaşadığı çevrenin yaşamından çıkardı. Bunları **Servetifünun, Ses, Hep Bu Topraktan, Vatan, Fikirler, Demokrat İzmir, Yenilikler** vb. dergi ve gazetelerde yayınladı. 1948'den sonra romana geçti. Romanlarında da etkili bir dille daha geniş konuları işlemektedir. Yeni İstanbul-New York Herald Tribune gazetelerinin ortaklaşa düzenledikleri Dünya Hikâye Yarışması'nda **Sam Amca** hikâyesiyle birincilik kazandı (1950). Eserlerinden kimileri Almanca, Bulgarca ve Rusça'ya çevrildi. **Yağmurdaki Kız** adlı kitabıyla Türk Dil Kurumu Hikâye Ödülü'nü aldı (1968). **Alandaki Delikanlı**'yla da 1979 Lions Hikâye Ödülü'nü kazandı.

ESERLERİ

Hikâye kitapları: **Telli Kavak** (1941), **Sığmak** (1946), **Sam Amca** (1951), **Cihan Şoförü** (1954), **Ahmet'in Kuzuları** (1958), **Yolun Üstündeki Kaya** (1964), **Yağmurdaki Kız** (1967).

Romanları: **İkinci Dünya** (1938), **Bir Şehrin İki Kapısı** (1948), **Yılan Hikâyesi** (1954), **Onbinlerin Dönüşü** (1957), **Kalpaklılar** (1962), **Doludizgin** (1963), **Bir Karış Toprak** (1964), **Bir Çift Öküz** (1970), **İzmir'in İçinde** (1973), **Tartışma** (1976), **Alandaki Delikanlı** (1978), **Kalpaklılar/Doludizgin** (1981).

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

SAMİM KOCAGÖZ'ün sanat anlayışı "Sanat yaşam içindir." biçiminde özetlenebilir. O, doğup büyüdüğü, yaşadığı, iyi bildiği yöreyi, insanlarını anlatır. Edebiyatımızda 1940'lı yıllarda filizlenmeye başlayan yeni edebiyatla kendini duyurmuş, "Milli Mücadeleyi"yi romanlaştıran bir yazar olarak da adı yaygınlaşmıştır. Yazarın görevi konusunda şunları söyler: "Bir yazar, kendi toplumunu, kendi kişisini ne kadar iyi anlatabilirse, o kadar başarılı olur... Dünya edebiyatının en ünlü eserleri, en yöresel olanlardır... Şive taklidinin tamamen karşısındayım. Ancak yazılarımda hikâyenin havasını tamamlamak, tiplerini tam canlandırabilmek gerekir. O zaman onu konuştururken, "bu nasıl iş?" yerine "bu necebiş?" şeklini kullanırım."

KİTAPLARININ KONULARI

SAMİM KOCAGÖZ'ün gerek Kalpaklılar, gerekse onun devamı olan Doludizgin, Kurtuluş Savaşımızı konu alan romanlarındandır. Kalpaklılar, İzmir'in Yunanlılar tarafından işgaliyle başlar ve "Cumhuriyet İhtilalinin heyecanlı hikâyesini" anlatır.

Doludizgin romanı bu hikâyenin devamıdır. Önsöz'de Kalpaklılar'ı "Eşsiz kahraman, ölümsüz Atatürk'e ve istiklal ordusunun aziz şehitlerinin anısına, gazilerine armağan ediyorum." der. Olay ve kişilerin durumunu şöyle dile getirir: "Kitabımda belli olacak, okunurken seçilebilecek benim kahramanlarım bir yana, romanımın öteki bütün kişileri, gerçekten yaşamış, o olayları yapmış, yaratmış kişilerdir. Bu kişiler, zaten tarihin malı olmuşlardır. Meraklı okurlarım bu kahramanları, başka kitaplarda da kolayca bulabilirler. Anılarını yazmamış, yazamıyacak kişiler de var romanımda, hem de çok... Ya kendilerini dinledim, ya da dinleyenlerden, inandıklarımdan, serüvenlerini öğrendim."

SAMİM KOCAGÖZ'den Örnekler:

DERİNTAŞLI MUSTAFA

İSTASYON binası, incir ağaçlarının yaprakları arasından parça parça görünüyordu. Müfrezeler, aldıkları tertibat üzerine, Germencik'in batısından hedeflerine yaklaşıyorlardı. Boydan boya uzanan incir bahçelerinin içinde, yavaş yavaş, ağaçları siper ederek ilerliyorlardı. Tüfeklere mermiler sürülmüş emniyetler açılmıştı.

Mülazımevvel Selim Efendi, müfrezesini yaymış, gözleri, bahçenin son kesiminde, en önde ağır ağır, ağaç ağaç yürüyordu. Mehmet, sol başı, Osman, sağ başı tutmuşlardı. Derintaşlı Mustafa, Mülazim'in hemen beş adım arkasından geliyordu. Yirmi kişi, istasyonu saracaklar, Derintaşlı bombayı atacak, sonra binadan, binalardan dışarı uğrayanları temizleyeceklerdi. Selim, belinde tabanca; elinde tüfek, bir ağacın arkasında durdu. Bir zaman, istasyonu gözetledi. Bahçenin bitimindeki kesikle, istasyon arasından geniş bir yol geçiyordu. Yoldan sonra da istasyona kadar otlu bir meydanlık vardı. Selim, bir hamlede ağacın ardından fırlayıp kendisini kesiğin içine attı. Onu Derintaşlı takip etti. Mülazim, eliyle ötekilere işaret verdi. Birer birer kesiğin içine atladılar. Mehmet, kesiğin içinden eğilerek hızlı hızlı yürüdü. Onu dört kişi takip etti. Aksi tarafa da Osman, yürüdü. Dört kişi de onu takip etti. Mülaziemvel Selim Efendi, dikkatle istasyon binalarını gözetliyordu:

"Hayret," diye fısıldadı, "heriflerin nöbetçileri bile ortalıkta yok... Bu ne demek?" Derintaşlı:

"Aldırma..." diye söylendi, "bir yerlere sokulmuşlardır." Gözleri ile istasyon binasını, ambarları kör hatta aralıklı duran iki yük vagonunu taradılar. Sabahın sessizliği içinde incin top atıyordu ortalıkta. Derintaşlı'nın biraz ilersinde Ali, başını kesikten dışarı uzatmış etrafa bakıyordu. Yüzü biraz sararmıştı. fakat gözlerinde korku yoktu. Elindeki tüfeği sıkı sıkı tutuyordu. Mustafa, ona seslendi:

"Çek kafanı içeriye ülen!... Ben, sana ne dedim?" Ali, başını çekti. Bir zaman beklediler. Ta uzaklardan bahçenin derinliklerinden bir tüfek sesi, sabahın sessizliğini yırttı; uzun uzun akisler bıraktı. Müfreze, kesiğin içinde doğruldu. Tüfekler, kesiğin çıkıntısı otların arasından istasyon binasına doğru uzandı. Selim,

"İşaret verildi.," dedi. Derintaşlı Mustafa, tüfeğini çaprazlama boynuna astı. Belinden bombayı çıkardı. Avcının içinde şöyle bir okkaladı. Çengelini düzeltti:

"Ben, hazırım Kumandanım!.." dedi. Selim.

—"Göreyim seni Mustafa, binanın şu sağ tarafındaki geniş pencereden içeriye düşürmelisin. Ama çokta yaklaşma... Yirmi metreden atabilecek misin?" Derintaşlı'nın yüzünde bıyıklarının ucuna kadar dökülen bir tebessüm belirdi,

"Evelallah!.." diye söylenmesiyle kesikten fırlaması bir oldu. Bir koşuda yolu geçti. Binanın iki yanındaki büyük dut ağaçlarının arasına doğru yıldırım gibi vardı. Binayla arasında demiryolu, sonra da peron kalmıştı. Bombayı atmak için kolunun kalktığını gördüler.

(Kalpaklılar, 1962)

MUSTAFA KEMAL PAŞA BİLİR

SÖĞÜTLERİN sıraya dizildiği ırmağın ötesindeki yeşil bayırda alaca bulaca köy evleri görününce, Mehmet'in yüreği ağzına geldi. Köyün alt başında ırmağa doğru ordugâhın çadırları görünüyordu. Günlerin, saatlerin hesabını şaşırmıştı Mehmet: Kıraç topraklardan geçmişler, haşhaş tarlalarını aşmışlar, biçilmiş ekin tarlalarına varmışlar, sonunda yeşil bir denize düşmüşlerdi. Buraları işte, kendi memleketlerini andırıyordu. Mehmet'te saç sakal büsbütün birbirine karışmış, sözleri daima ufuklarda, imanla, inatla, tıpkı şu kağnıları çeken camızlar gibi biteviye yürüyordu. Şimdi karşıda ordugâhı görünce, yüreği bir çarpmaya bir çarpmaya başladı ki, bu yürek şu anda durmazsa, duruvermezse, başkaca hiçbir zaman durmazdı. Karşıda varılacak köy görününce, Himmet Emmi, bir cıgara yapmış, ellerini ardına vurmuş, kağnının önünde ağır ağır yürümeye başlamıştı. Mehmet de, camızların ipinden çekerek onun hemen ardından yürüyordu. Aklından da hep, "Ülen Mehmet, kırk katır mı... kırk satır mı..." diye geçiriyordu. Bir karşıya, bir arkasına bakıyordu: Arkasında kağnılar her zamanki gibi sakin sakin geliyorlardı. Hemen ardındaki kağnının camızlarını tostoparlak, cıva gibi altı yaşında bir oğlan, keyifli keyifli çekiyordu. Onun ardındakinin etrafında iki küçük kız dört dönüyordu. Anaları, okun üstüne oturmuş küçük çocuğunu emziriyordu. Daha arkada bir genç kız, bağıra çağıra camızlarla kavgadaydı. İhtiyar iki adam, tâ gerilerde kağnılarını başıboş bırakıvermişler, yan yana muhabbet ederek yürüyorlardı. Sanki millet vazifede değil de düğün alayındaydı. Himmet Emmi şöyle ardına döndü, Mehmet'e bir göz attı. Yavaşladı:

"Eh... meraktan kurtul gayri kızan, bu topraklar, Gediz toprağıdır. Sağ yakamızda Kütahya, sol yakamızda Murat dağı, ötesinde Uşak, arkamızda Altıntaş vardır. Annacımızda da bir alay gâvur milleti. Bakalım, onlar mı bizim üstümüze gelir, biz mi onların üstüne gideriz... Burasını gayri Mustafa Kemal Paşa bilir. Eninde sonunda çatışacağız. Emanetleri vaktinde getirdik."

(Doludizgin, 1963)

ORMANLAR KRALI ROBİN

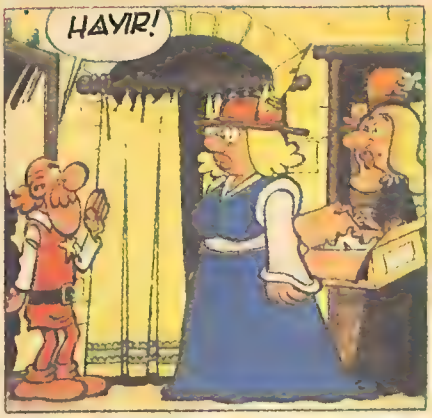

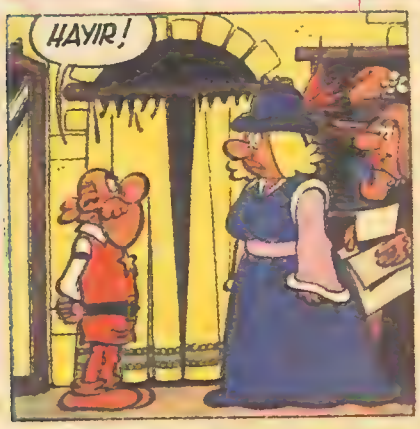

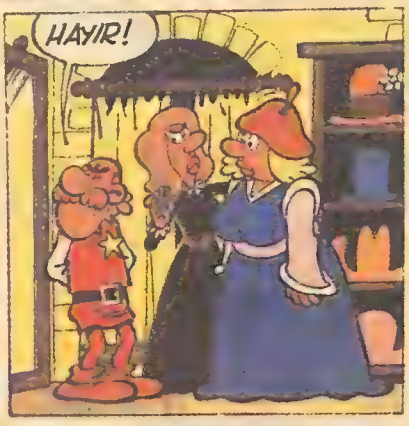

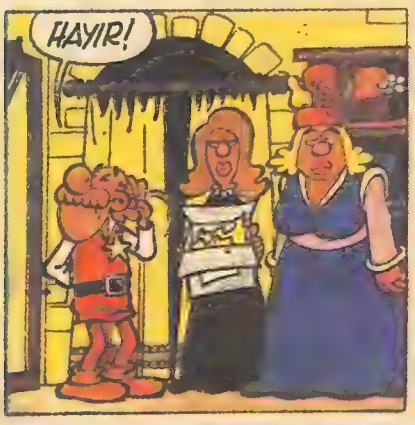

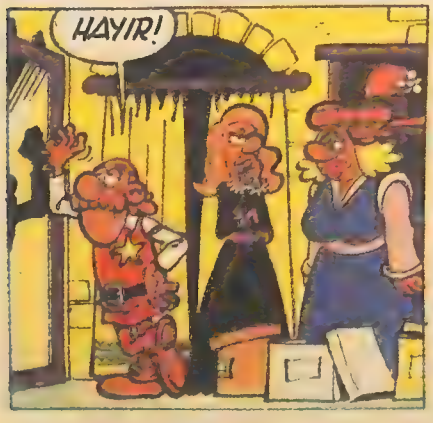

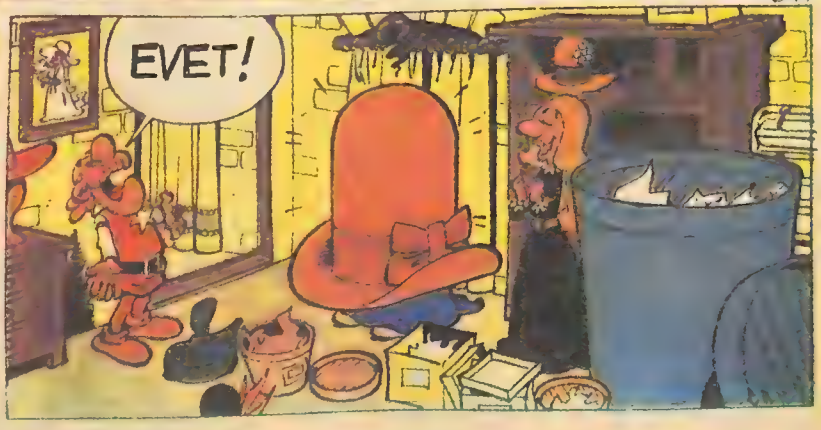

KARAGÖZ'DEN ÖĞRENCİLERE TATİL HEDİYELERİ

KARAGÖZ'ÜN HEDİYELERİ

- Bir öğrenciye, yanında velisi ile İngiltere'de 10 günlük tatil..
- İngiltere tatilini kazanan öğrencinin okuluna bir video.
- İngiltere tatilini kazanan öğrencinin sınıf öğretmenine bir renkli televizyon.
- 11 Öğrenciye, Fethiye'deki Karagöz Tatil Kampı'nda 10 günlük tatil..

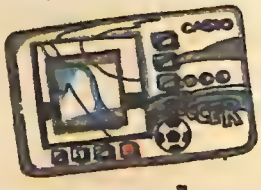

HACİVAT'IN HEDİYELERİ

- 2 Sinclair elektronik beyin,
- 22 Elektronik oyuncak
- 222 adet elektronik, radyolu veya hesap makineli kol saatleri

yorum

ARTIK TÜRKİYE'DE "ÖĞRENCİ ANSİKLOPEDİSİ„VAR

KARAGÖZ

ÖĞRENCİ ANSİKLOPEDİSİ

KARAGÖZ'LE ATI BURAK'LA
TATİL DE TARİH İÇİNDE YOLCULUĞA ÇIKIN.
KARAGÖZ ÖĞRENCİ ANSİKLOPEDİSİ ALIN..

KARAGÖZ YAYINCILIK

okurdan okura

HAFTANIN ŞİİRİ

SAKSIM

Önce toprak doldurdum,
Sonra attım bir tohum;

Bir küçük filiz verdi,
Gün geçtikçe yeşerdi.

Öğrenmiştim huyunu,
Verdim her gün suyunu.

Bir küçük fidan oldu,
Üstü çiçekle doldu;

Hepsi alev kırmızı,
Süslüyor odamızı.

F.Betül KORKMAZ

BİZ ATATÜRK'ÜN SEVGİLİ ÇOCUKLARIYIZ

Rıfat TOY:

Arkadaşlar! Biz Atatürk'ü
şunun için severiz:
Cumhuriyetimiz O,
Bu memleketimiz O,
Özgür her nefesimiz O.

Nurgül TOY:

Atatürk memlekete,
Can verdi, bu millete.
Ve kurduğu devlete,
Biz de bin can veririz.

MURAT ÇELİKAY:

Atatürk bu milletin,
Hem yarını, hem dünüdür.
Atatürk bu milletin,
Sönmeyen meşalesi,
Türkiye'nin koruyucusu,
Ölümsüz sembolüdür.

Nurhan ULUSOY:

Severim devletimi,
Atatürk'ten emanet
Devrimlerin bekçisidir
Bu gençlik bu millet.

Nesimi KAYGUSUZ:

Cumhuriyet bizlere,
Edilmişse emanet,
Yükselir omzumuzda,
Ve yaşar kalbimizde

Funda ÇEVİKASLAN:

Büyüksün sen Atatürk!
23 Nisan'ınla
Büyüksün sen Atatürk,
Zaferinle, şanınla...

BÜTÜN SINIF:

Büyüksün sen, Atatürk!
Sevgin kalplerimizde,
Çocuk kalplerimizde,
Büyüyorsun bizimle

Bize böyle öğretti,
Öğretmenimiz seni,
Gururla taşıyacak
Kalplerimiz sevgini.

Atatürk!
Sen büyüksün, sen büyük.
Dün sen idin en büyük.
Yok yine senden büyük
Yarın sensin en büyük
En büyüksün Atatürk!

Öğretmen: Celil PISTIL

SESSİZLİĞİN SESİNDE

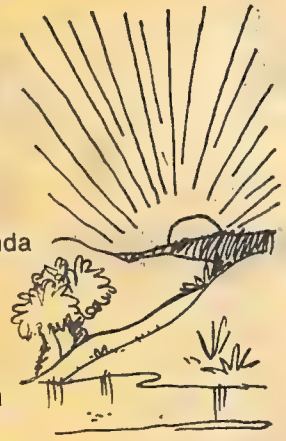

Sütbeyaz bir çeşmenin
Akıp giden
Arı kuşlarının sesinde
Sabah yıldızının parıltısında
Ovaların sesinde
Kor güneşin alevinde
Rüzgârın sesinde
Yalnızlığın sesinde
Bir cıvıltı
Bir hışırtı, bir hayat vardı
Sessizliğin sesinde

Toros Emre EŞİM

Seden POLAT

FIKRA

ALIŞKANLIK!

O gece yine içmiş ve geç saatte evinin yolunu tutmuştu. Yalpalayarak yürürken kuru bir ağaçtan kopan kalınca bir dal başına düştü. Darbenin etkisiyle bir süre yerde kalan adam sendeleyerek yerinden kalkarken söyleniyordu:

— Allah Allah.. Ben evin kapısından ne zaman girdim yahu?

PİŞKİN DELİKANLI!

Bir güzel kız Paris'te caddenin bir tarafından diğer tarafına geçmek için yeşil ışığın yanmasını bekliyordu. Yanına bir delikanlı yaklaştı:

— Affedersiniz matmazel, dedi. Georges Duval adında birini tanıyor musunuz?...

Genç kız, safiyetle cevap verdi:

— Maalesef tanımıyorum.

Delikanlı gülümsedi:

— Öyleyse onunla tanışmak ister misiniz?..

GURBET

Garip garip geziyorum gurbet elde
Ekmek arıyorum yağan yağmurda akan selde
Haber bekliyorum esen rüzgârda, yelde
Ne zaman bitecek bu gurbet Allahım!

Bakalım çıkacak mı ekmek kitaptan kalemden
Hepsini çekiyorum acıdan elemden
Her gün sararıp soluyorum çilemden
Ne zaman bitecek bu gurbet Allahım

Yunus DOĞAN

DÖRT DUVAR ARASINDA

Dört duvar arasında
Bir fidan doğdu
İnsanlar etrafını sardı
İlk defa görüyorlardı sanki
Bütün umutları bundaydı
Gelişip büyüyecek
Şehrimizi süsleyecek
Eskiden ağaçlar varmış
Şehrimize renk katarlarmış
Şimdi ağaçları kesiyorlar
Yerine duvar dikiyorlar

Deniz DOĞAN

MEKTUP ARKADAŞI

AYLİN TANGÖR: 10 yaşındayım ve beşinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim çeşitli kolleksiyonlar yapmak, müzik dinlemek, koşmak, kitap okumaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Güzelyalı Doğu Sahil Mah. Bülbül sok No: 4 Tuzla/İSTANBUL

NÜKHET ÇAKAL: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek el işi ve ev işi yapmak gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Atıf bey Mah. 3.sok. No: 15 Gaziemir/İZMİR

ORAL PAKER: 13 yaşındayım. Orta üçüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim müzik dinlemek, pul kolleksiyonu yapmak ve masa tenisi oynamaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Simav Lisesi 3-C No: 502 Simav/KÜTAHYA

BURCU ÜNAL: 8 yaşındayım ve ikinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, televizyon izlemek, radyo dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Mithat Paşa Cad.No: 1196 K: D: 3 Güzelyalı/İZMİR

MURAT YENİSOY: 15 yaşındayım ve üçüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim futbol oynamak ve izlemek, pul kolleksiyonu yapmak ve müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için 1243 sok No: 20 Yeşildere/İZMİR

SUNAY YANIKOĞLU: 15 yaşındayım ve lise bire gidiyorum. Özel zevklerim pul biriktirmek, bisiklete binmek, kitap okumaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Pazaryeri Karşısı Melek Ap. K: 1 Amasra-Bartın/ZONGULDAK

CEM ÇELİK: 12 yaşındayım ve ortaokul birinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında tekvando ve yüzme sporları gelir. Eski para ve pul kolleksiyonları yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak için Atatürk Mah. Ziya Gökalp Cad. No:184 Bornova/İZMİR

MURAT ŞEREF ÖZSOY: 11 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek resim yapmak, uçağa binmek, koşmak, yabancı ve Türk paraları biriktirmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Vişnezade Mah. Hacı Halit Bey Sok. No: 19/21 K: 1 Beşiktaş/İSTANBUL

HAYRİYE KUŞ: 12 yaşındayım. Orta birinci sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek pul kolleksiyonu yapmak ve spor yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Yavuzlar Mah. Akyumak Sok. No: 21/A KAYSERİ

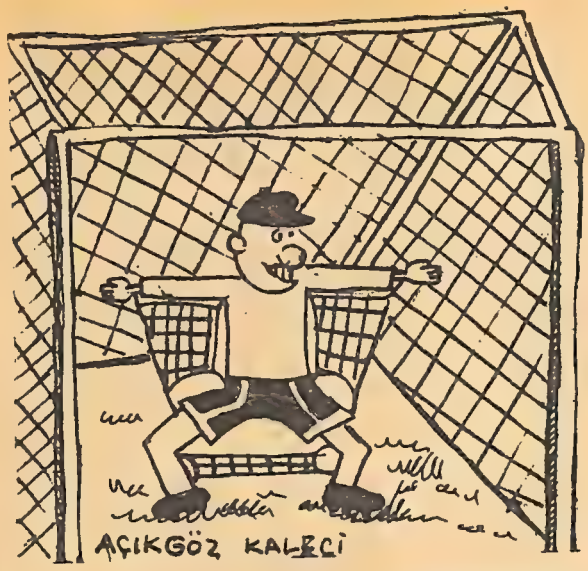

Barış ERDEN

ÖYKÜ

LÜZUM KALMAMIŞ...

Telefon çaldı. Evin hanımı çıktı.

"— Alo?"

"— Çocuk tulumu nasıl çıkartılır?" diye tatlı bir çocuk sesi sordu.

"— Kimsiniz siz? Hangi numarayı arıyorsunuz?"

"— Benim adım Nuri. Hangi numarayı çevirdiğimi bilmiyorum.

Fakat tulumumu çıkartmam lâzım."

"— Sen nerede oturuyorsun Nuri?"

"— Bilmem."

"— Kaç yaşındasın?"

"— Bilmem... Galiba dört."

"— Annen nerede?"

"— Sokağa çıktı ablamla...

Biz dönünceye kadar bekle! dediler.

"— Sen de dediklerini yap. Tulumunu çıkartma. Ablanın, dedenin dönmesini bekle."

"— Olmaz, çıkartmam lâzım, sıkıştım."

"— Ha?.. Peki tanıdığın bir komşu yok mu yakınınızda"

—"— Karşınızdakilerini tanıyorum, ama evde değiller."

"— Yanınızdakiler?"

"— Onları tanımıyorum."

"— Olsun yavrum, sen git onlardan yardım iste gene de yardım ederler..."

"— Siz gelemez misiniz?

"— Gelemem tabii, nerede olduğunu bilmiyorum ki,

"Haydi, sen yandaki komşuya git."

"— Korkuyorum da..."

"— Korkacak ne var yavrum?.. Git komşunun kapısını çal, deki..."

"— Yok, teşekkür ederim..." dedi çocuk "lüzum kalmadı artık...?

Gürdal ÇAKIR

BİLMECE

YANLIŞLIKLAR: Aşağıda gördüğünüz resimde ressamımız bilerek bazı yanlışlıklar yapmıştır. Onları bulabilir misiniz?

YEDİ FARK: Yukarıda gördüğünüz resimler arasındaki yedi farkı bulabilir misiniz?

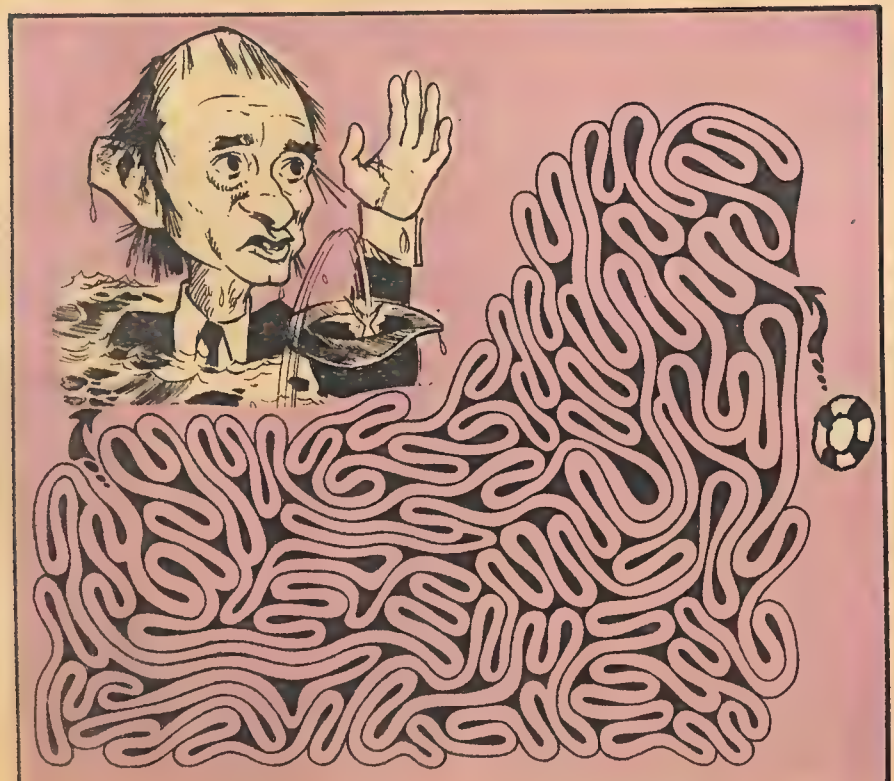

Can simitini kazazedeye ulaştıran yolu bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

KARE BULMACA: Soldan sağa: 1— Katafalk. 2— Otobüs 3— Mor - Kaza 4— Emin - lik 5— Kobalt 6— Ya - Bakla 7— Eşber - Er 8— Ali

Yukarıdan aşağıya: 1— Komedyan 2— Atom - Aş 3— Torik - Ba 4— Ab - Nobel 5— lüK - Bari 6— Asalak 7— Zillet 8— Aktar

MATEMATİK: Adam pencereye 18 dakikada ulaşır

ORTAK ŞEKİLLER: A ile F de atlı, F iel I'da Kule, I ile E de oturan adam, E ile D de kuşlar, D ile H'de fener,H ile C'de kılıç C ile G de bitki, G ile B'de Güneş, B ile J'de Palmiye

PİRAMİT:

YANLIŞLIK: Trenin dumanı ters yöne gidiyor.

7 FARK: 1— Sağdaki su damlaları 2— En soldaki adamın düğmeleri 3— En sağdaki müzik aletinin ucu 4— Sağdan üçüncü adamın şapkasının önü 5— Soldan ikinci adamın şapkası 6— Soldan ikinci müzik aletinin ucu 7— En sağdaki adamın ağzı

İTFAİYE: Su en çabuk D' den akar.

Kahraman Pilotlar

1

GERÇEKTEN AZ SONRA KAMYONDAKİ TORBALAR KIYIYA YANAŞAN MOTORA YÜKLENMİŞTİ.
BİTTİ İŞTE! BU SONUNCUSU!
ÇABUK OLUN! DAHA ÇABUK!
DİKKATLİ OLUN! ALEVLER TANKERE SIÇRADI!
MAKİNELİ TÜFEKLERİ ÇIKARIN VE YOLU KARAT MAK İÇİN EL BOMBALARINI HAZIRLAYIN.

HERKES ARABALARA, BİNSİN! GİDİYORUZ!

NİTEKİM BİRAZ SONRA...
SLAC!!!

OLAYDAN BİRKAÇ GÜN SONRA İNTERPOL, ULUSLARARASI POLİS ÖRGÜTÜNÜN PARİS BÜROSUNDA...
BU SABAH, RENAULT İŞÇİLERİNİN MAAŞLARINI TAŞIYAN KAMYONUN SOYULMASINI BİR KOMANDO HAREKÂTI OLARAK NİTELEYEN POLİS, SOYGUNUN ÜÇ DAKİKA GİBİ KISA SÜREDE GERÇEKLEŞTİRİLDİĞİ KAYDETTİ.

İŞTE BİR SOYGUN DAHA BAYLAR: GERÇEK BİR ASKERİ HAREKAT! ÇOK İYİ EĞİTİLMİŞ BİR DÜZİNE UZMAN, OLAĞANÜSTÜ ARAÇ VE TEKNİKLER, GAZ MASKELERİ, UYUTUCU EL BOMBALARI.. BU DOKUZUNCU SOYGUN!

DOKUZ OLAY DA BİRBİRİNDEN FARKLI... FRANKFURT, MİAMİ VE TORONTO'DAKİ BANKA SOYGUNLARI, LAS VEGAS'TA İKİ KUMARHANE İLE LONDRA VE ZURİH BORSALARINA YAPILAN SALDIRILAR... TOKYO'DA BİR TREN...
BU OLAYLAR ARASINDA BAĞLANTI MI VAR SİZCE?
EVET, HEPSİ DE İYİ HAZIRLANMIŞ, KUSURSUZCA TASARLANMIŞ LÜKS ARAÇLARLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ... HEPSİ AYNI... UZMANLARIMIZ ÇOK EMİN. HEP AYNI İMZA VE HEP AYNI TEKNİK.
EVET AMA AYNI HAYDUT ÇETESİ, BİR AY GİBİ BİR SÜRE İÇİNDE DÜNYANIN ÇEŞİTLİ YERLERİNDE DOKUZ SOYGUN, BİRDEN GERÇEKLEŞTİREBİLİYOR?
AYNI ÇETE DEĞİL, AYNI ÖRGÜT!
NEE?
SİZE GÖRE, TÜM BU SOYGUNLARI TASARLAYAN AYNI BEYİN Mİ? YANİ MAFİA? YA DA SİYASİ BİR ÖRGÜT? KIZIL TUGAYLAR MI? BAADER MEINHOF MU?
KİMBİLİR!.. AMA BU ÖRGÜT NE OLURSA OLSUN ÇOK GÜÇLÜ, İYİ PERSONELE SAHİP, ÇOK UZMANLAŞMIŞ VE DÜNYANIN HER YERİNDE YUVALANMIŞ DURUMDA. ŞU ANDA. EN ÖNEMLİSİ BİR BÜYÜK PARA SAVAŞINA BAŞLAMAK ÜZERE.
NEE?
?!
EN SON TAHMİNLERE GÖRE, ÇALINAN PARANIN YA DA ÖRGÜTÜN ELİNDEKİ PARANIN MİKTARI YAKLAŞIK OLARAK 15 MİLYAR DOLAR!
MASA
BU ÇOK ABARTILMIŞ BİR RAKAM! NE YAPACAKLAR BU KADAR PARAYLA?
BUNU YAKINDA ANLAYACAĞIZ. AMA BÖYLE BİR FİNANS GÜCÜNÜ SAĞLAMAK İÇİN HAREKÂTI DA BÜYÜK BOYDA TUTMALARI GEREKİYOR.
O SIRADA KARAİB ADALARI YAKINLARINDA...
FİLO LİDERİ KONUŞUYOR... HEDEF 256'DA, YOL 087... UZAKLIK 170 KİLOMETRE.. VİTES 1.5... SEVİYE 300... ATIŞ SERBEST!..
ATIŞA BAŞLAYIN!
170 KİLOMETRE UZAKTAN MI? BİZDEN DOKUZBİN METRE YÜKSEKTE UÇAN BİR CİSME ÜSTELİK.
FİLO HEDEFE YAKLAŞIYORDU.

İKİ NUMARADAN LİDERE... DELİLİK BU YÜZBAŞIM! BU FÜZE UZAKTAN KUMANDALI.

LİDERDEN FİLOYA... ANLAŞILDI... BUNLARIN HIZI TEORİK OLARAK SAATTE 250 KİLOMETREYİ GEÇMEZ. HER KONUMDA DA ALTI HEDEFE ATEŞ EDEBİLİRLER.

ATEŞ!

SAATTE ORTALAMA 170 KİLOMETRE HIZLA GİDEN, UZAKTAN KUMANDALI FJ-4 AVCI UÇAĞI BULUTLAR ARASINDAN SÜZÜLEREK HIZLA YOL ALIRKEN, YÜZBAŞI BUK DANY'NİN RADARLARINDAN KAÇMAYI BAŞARABİLİYORDU.

ANCAK YAPTIĞI MANEVRA BAŞARISIZDI. ELEKTRONİK HESAPLAMALAR SONUCU FÜZENİN GİDİŞ YÖNÜNÜ SAPTAYAN YÜZBAŞININ GÖNDERDİĞİ MERMİ HEDEFİ BULMAKTA GECİKMEDİ.

BAŞARDIK! TAM İSABET! HEDEF İMHA EDİLDİ!

KUTLARIM SENİ BUK!

206

LİDERDEN YARDIMCIYA... BANA YÜZ DOLAR BORÇLANDIN TUMB! GÖREVİMİZ BİTTİ.

YİRMİ DAKİKA SONRA...

SARI LİDER J.F.K.... BİR NUMARAYA İNEBİLİRSİN... RÜZGÂR BAŞ TARAFTAN ESİYOR...

ANLAŞILDI... TEŞEKKÜRLER...

SON MODAYMIŞ FALAN ANLAMAM... GÖREVDEYMİŞ, DEĞİLMİŞSİN ONU DA BİLMEM YÜZBAŞI TUKSON. BURASI BİR UÇAK GEMİSİ, SIRK DEĞİL.

EVET EFENDİM!

HAV! HAV!

SAKİN OL BOBİ! BAK, GÖRDÜN MÜ, KÖPEK BİLE BENİMLE AYNI FİKİRDE...

O BİLE SENİN PANTOLONUNU BEĞENMEDİ!

TERSİNE, BAYILDI SANIRIM! ÇIKARIP KENDİSİ GİYMEK İSTER GİBİ BİR HALİ VAR.

HOST! HOST!

Bir Gökyüzü Az Gelir

Hasan MERCAN'ın Romanı

Mümin sevindi:

"Ya Ağam,o nasıldır?"

Eşref yanaştı, sağ elini çocuğun omuzuna yerleştirdi.

"Eee, fena sayılmaz" diye fısıldarcasına konuştu, az ileride atıyla ilerleyen Ağaya göz attı, sonra da rahatlayıp sürdürerek "Korkma sen" dedi, "orada ben de varım. Umarım ki güzel günler göreceksin..."

Ağa, adamın sözlerini duymuş olacak ki, atını tok sesiyle durdurttu, yaya yürüyenlerden yana dönerek,

"Ha şöyle, Eşo, ha şöyle" diye söylendi, "Anlat oğlana bizdeki yaşamayı..."

Eşref duydu adamın sözlerini, ama yanıtlamadı. Ağa da atını mahmuzlayıp uzaklaştı.

Ali Ağa, iri yarı, bıyıklı, asık suratlı bir adamdı. Cimriydi. Harcasa harcasa bayramdan bayrama fakir fukaraya-en fazla da çocuklara-kesenin ağzını açar! Memişli köyünün tanınmış zenginiydi. Halk Kurtuluş Savaşı'na hizmeti geçtiğinden olacak, iki sualtı tarlasına, bağına,davar ve de iki katlı evine hiç kimse elini sürememişti.

Tek eksiği hiç çocuğu olmamasıydı. Çocuk yüzünden dört kez evlendiğini söylerlerdi. Adam, fazla yaşlandığını görünce, eşinin de ısrarlarına dayanamamış, evine bir besleme almaya karar vermişti.

Memişli'ye ancak alacakaranlıkta varabildiler.

Evin kocaman avlusunda ağanın karısı karşıladı yolcuları.

"Nasıl, hanım, beğendin miii?" diye sordu Ali Ağa, attan inerken.

Kadın, Mümin'in maviye çalan gözlerine baktı, yaklaşıp kucakladı.

"Maşallahı alnındaymış, Ağam!" dedi

Eşref atla ahıra yöneldi. Ali Ağa da çardağa yürüdü, minder üstüne çıkıp bağdaş kurdu.

"Hele hele" dedi oradan, "çalçeneliği bırak da bize yiyecek bir şeyler getir bakalım."

Ay ışığı saçılmıştı ortalığa.

YENİ ÇOCUKLAR ARASINDA

ALİ Ağa'nın besleme aldığı haberi bütün köye yayıldı. Bu habere en fazla köy çocukları sevinmişlerdi. Meraktan olacak, ağanın iki kanatlı, büyük sokak kapısı önünde sabah erkenden toplanmışlardı.

"Adı ne acaba?"

"Boyu, posu nasıl?"

"Yiğit mi, korkak mı?"

"Güreşten anlar mı?"

"Ola ki salağın biridir!"

"Ortalığa çıksın da görelim hele!"

"Yahu bu çocuk öğleye kadar mı uyurmuş?" diye aralarında konuştular. Zaman zaman da eğilip, kapı aralığından içerisini süzdüler.

Kapı açılıp at üstünde Eşref belirince çocukların yüzleri gülüverdi sevinçten.

Hemen çevresini aldılar.

"İlâhi Eşo, yabancı çocuk nerede?"

"Niye çocuğu saklıyorsunuz Eşo?"

Eşref gülümsedi, atın yularını sokak kapısının rezesine bağladı, aralıktan girdi, uzaklaştı.

Çocuklar merakla beklediler. Çok geçmeden Mümin'le birlikte beliriverdi.

"Bak" dedi Mümin'e, "arkadaşların seni bekliyor!"

Mümin çevresini alan köy çocuklarına göz gezdirdi, bir bir süzdü onları.

"Haydin, tanışın bakalım, sevin birbirinizi de dünya imrensin size!" dedi Eşref, sessizliği bozarak. Biraz sonra da atına atlayıp Kaynak'a yöneldi.

İlk yaklaşan, çocukların elebaşısı Şevket oldu Mümin'e.

Devamı 32. sayfada

Kapı açılıp at üstünde Eşref belirince çocukların yüzleri gülüverdi sevinçten. Hemen çevresini sardılar.

Bir Gökyüzü Az Gelir

Hasan MERCAN'ın Romanı

Baştarafı 31. sayfada

"Hoş geldin yabancı!" dedi.

Mümin'in hoşuna gitmemişti "yabancı" sözü.

"Ben yabancı değilim ki" dedi, "nasıl olsa bu köyün çocuğu sayılırım artık."

Ve Şevket'i bir iyice süzdü kızgın kızgın parlayan gözleriyle "gösteririm sana ben yabancının kim olduğunu" dercesine.

Mümin'in bakışları karşısında Şevket alttan aldı!

"Anladık canım, anladık işte..." dedi. Yanına doğru bir iki adım daha attı, sağ eliyle çocuğun sol omuzunu okşadı.

Şevket'in davranışından örnek alan öteki çocuklar da Mümin'e tek tek yaklaşmaya başladılar.

"Kimsin?"

"Nerden geliyorsun?"

"Adın ne senin?"

"Güreşten anlar mısın?"

"Er misin, korkak mısın?"

Camili Çeşme alanına, salkımsöğütün oraya yerleştiler sonra. Mümin, köy çocuklarını canlandırmıştı.

Şevket, tüm çocuklardan farklı davranmak istiyordu. Ona kalırsa Mümin korkmalı, güreşten anlamamalıydı. Ali Ağa'nın beslemesi olduğu için Mümin'in zamanla çocuklar arasında eleşbaşı kesileceğinden korkuyordu.

"Yaşın kaç senin?" diye sordu Şevket, elinde olmadan,

"Altı!"

Mümin ilkin ağacın yüksekliğini azalttı bakışlarıyla; kendi boyundan fazla da uzun olmadığını düşünmeye başladı.

Şevket sevindi, "iki yaş küçükmüş benden, ne güzel" diye düşündü. Tepeden tırnağa süzdü, gülümsedi, iki ön dişi göründü.

"Hadi bakalım" diye üsteledi Şevket, "salkımsöğütün doruğuna çık da, bize marifetini göster elindeyse..."

Şevket önerir de, ötekiler susarlar mı hiç? Hemen dilleri çözülüverdi:

"Öneri deyip de geçme!"

"Hadi davran bakalım..."

"Ne o, korkuyor musun?"

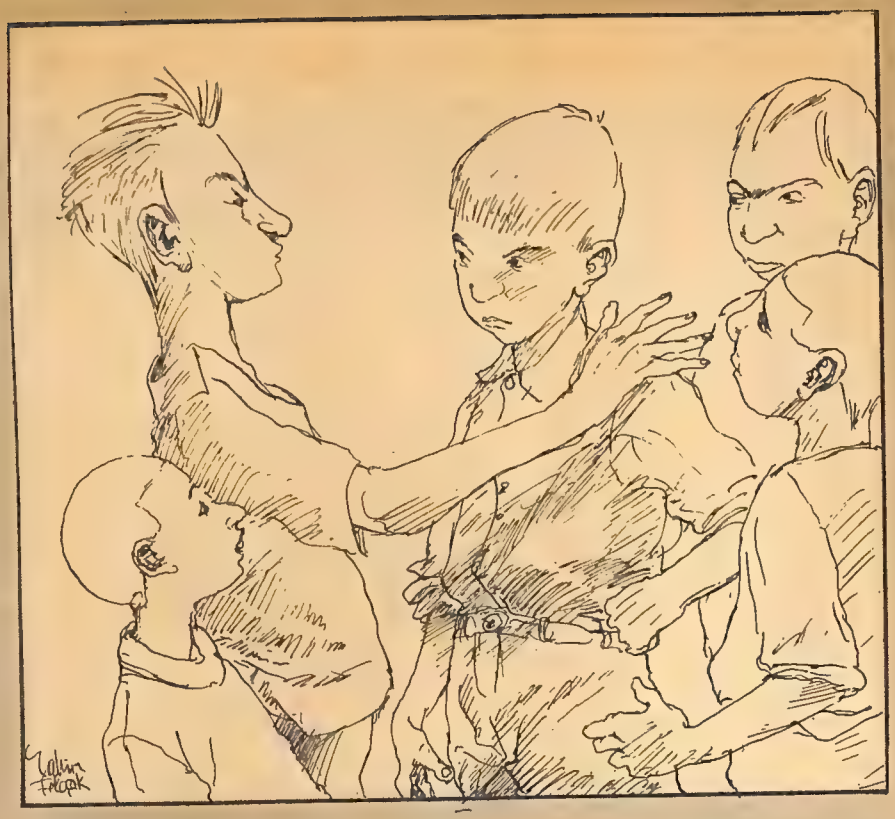

"Korksa da yeri. Bu iş kolay bir şey değil ki!"

"Varsın bizim gibi olmayı öğrensin ilkin!"

"Salkım'a bizim Şevket'ten başka tırmanacak babayiğite rastlanmadı ki bu köyde..."

Hepsi tek tek kışkırtmanın yolunu aradılar o an.

Mümin susuyor, salkımsöğütü süzüyordu. İlkin, ağacın yüksekliğini azalttı bakışlarıyla; kendi boyundan fazla da uzun olmadığını düşünmeye başladı. Bakışlarıyla Şevket'i arandı, onu çocuklar arasında, bön bön bakarken gördü.

"Razıyım" dedi, "ne zaman olmalı bu?"

"Hemen, şu anda!" dedi Şevket, şaşkınlığını gizleyemeden.

Ve arkadaşlarını süzerek "korkmasına korkuyor da ele vermek istemiyor!" dercesine bir tavır takındı.

"Olur!" dedi Mümin, Şevket'i şaşırtan, öteki çocukları sevindiren gür bir sesle.

Şevket'in "yiğitliğinden" usanan çocuklardan biri yanına yaklaştı Mümin'in:

"Öyleyse davran hadi!" dedi.

Mümin, kendi köyünde öğrendiklerini, korkak olmadığını göstermek için sabırsızlanıyordu. Aklına, köyünün yiğiti Ömer takılmıştı. Çocuk, korkmadığını kanıtlamak için Yılantepe'ye bile çıkmıştı. Bu, ağaca tırmanması için Mümin'e hız vermişti o an.

Ve Mümin, kalınca gövdeli salkımsöğüte tırmanmaya başladı. O tırmanıyor, aşağıdaki çocuklarsa söylenip duruyorlardı:

"Düşer!"

"Düşmez!"

"Kabak gibi düşecek!"

"Ne düşmesi yahu, baksanıza nasıl da maymun gibi tırmanıyor ağaca!"

"Korkacak, vazgeçecek!"

"Sanmam, yiğite benziyor!"

At üstünde Kaynak'tan dönen Eşref de alana yaklaşmış, çocukların arasına karışmıştı. Durumu öğrenince hoşuna gitti, ağacın dibine varıp Mümin'e seslenmeye başladı:

"Daha çık, daha... Hele kuzum benim, hele aslanım!"

Mümin, ağacın doruğuna varınca aşağıya seslendi:

"Yeter mii?"

Şevket:

"Tamam, oldu!" demek zorunda kaldı.

Mümin olanca hızıyla indi ağaçtan, çocuklara yaklaştı, gururluydu. Koca Eşref de onun kadar sevinçliydi.

"Yiğit olanı severim!" dedi. Sıcak, yorgun ve iri eliyle saçlarını okşadı.

Çocuklar,

"Aferin sana Mümin!"

"Gözün pekmiş senin!" dediler.

Şevket de yaklaştı,

"Kutlarım!" dedi, "artık kendini bizden say!"

SÜRECEK

CİMÇİME

BİR SÜRE ÖNCE KOMŞU AMCAYLA ISTRANCA DAĞLARINA BİR GEZİ YAPMIŞ VE BOL BOL VİDEO FİLMİ ÇEKMİŞTİK. GEÇENLERDE KOMŞULUZ ÖZEL BİR TOPLANTIDA BUNLARI DOSTLARINA İZLETTİRDİ. TOPLANTIDA BEN DE VARDIM.

SİZE BAZI ŞEYLER TUHAF GELEBİLİR. AMA CİMCİME DE BANA TANIKTIR. HER ŞEY BÜTÜNÜYLE GERÇEKTİR.

FİLMİN İSMİ: ISTRANCA DAĞLARININ KUŞLARI...

YÖNETMEN: KOMŞU AMCA
YÖNETMEN YARDIMCISI: CİMCİME.

OYUNCULAR: KOMŞUNUN OĞLU, BEBEĞİ VE YÜZLERCE FİGÜRAN KUŞ

MÜZİK: KOMŞUNUN FLÜT KONÇERTOSU.

İŞTE BURADA ARABAMIZ GÖRÜLMÜYOR.
NE DEMEK GÖRÜLMÜYOR? GÖRÜLMÜYOR AMA ORADA...
ÖZEL KÂĞITTAN AYNALARLA KAPLANDIĞI İÇİN GÖRÜLMEMESİ DOĞAL...
BİZİM GİBİ ARABAYI GÖREMEYEN BAŞKALARI DA VAR. GERÇEKTEN...
BANG! BING BONG
PEK ÇOK KUŞ, AYNALARIN YANSIMASINI GÖK SANIP, ARA-BAYA BALIKLAMA DALMIŞLAR...
ACELE BİR KUŞ HASTANESİ KURUP YARALI-LARI EAKIMA ALDIK...
BU SIKINTIDAN KURTULMAK İÇİN DE...
KARTONA BÜYÜK BİR BAYKUŞ RESMİ ÇİZDİK...
SONRA BU RESMİ AYNANIN ÜZERİNE YAPIŞTIRDIK.
OLDU MU?

AMA DAHA SONRA, KUŞ YAPA-YIM DERKEN...

ŞANG!

GÖZ ÇIKARMAYA BAŞLADIĞIMIZI ANLA-DIK...

AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR, DEMİŞLER. DOĞRUYMUŞ!

HEMEN KURDUĞUMUZ HAMAKTA YARALI BAY-KUŞU TEDAVİYE BAŞLADIK.

ANCAK DERT BİTMİYORDU... SAĞINA SOLUNA DİKKAT ETMEYEN...

CİK CİK CİK CİK CİK

TAK TAK TAK

... BİR AĞAÇKAKAN, ZAVALLI BAYKUŞA BİR DARBE DAHA VURUYORDU...

İŞTE ŞİMDİ UÇAN BİR KUZU GÖRÜYORSU-NUZ. İLGİNÇ BİR YARATIK DEĞİL Mİ?

KÖYLÜLERLE BU KONUDA KÜÇÜK BİR RÖPOR-TAJ YAPTIK.

UÇAN KUZU HAKKIN-DA NELER BİLİYORSU-NUZ?

NE UÇAN KUZUSU! KAÇAN KUZU ONLAR! HER CUMA GÜNÜ KARTAL GELİP, SÜRÜMDEN BİR TANE KOYUN KAÇIRIYOR.

CİK
CİK
CİK
CİK
CİK
CİK
CİK
CİK
CİK
CİİİKK
CİİİK
CİİİK
CİİİK!
CİKCİK!
KÜÇÜK BEBEĞİMİZ HENÜZ ANNE-BABA'YA ABBE-NANA DEMESİNİ BİLMİYOR AMA KUŞ DİLİNİ BÜLBÜL GİBİ KONUŞUYOR.
CİK! CİK!
SON
NASIL, FİLMİ BEĞENDİNİZ Mİ?
BÜTÜN GÖRÜNTÜLERDE, FİLMİN ALTINDA BEYAZ BİR BANT VAR. NEDİR BU, MERAK ETTİM DOĞRUSU...
EVET!
BEN DE GÖRDÜM. HERHALDE IŞIK ALMIŞ OLACAK...
BELKİ FİLM KASETİ KÖTÜYDÜ.
MAKİNE BOZUKTUR.
HİÇBİRİ DEĞİL. NE OLDUĞUNU BEN BİLİYORUM. ŞU FOTOĞRAFA BAKIN!
KOMŞU AMCA FİLMLERİ BÖYLE ÇEKTİ...
YANİ BEBEĞİN KAFASININ ÜZERİNDEN. ÖYLEYSE TÜM FİLMDE BAŞROLÜ OYNAYAN, BİZİM BEBEKTİ. BİZ DE ONUN ADINI BAŞA YAZMAYA UNUTTUK. İYİ Mİ!..

Nepal'in Uzak Krallığı:
MUSTANG

İKİ yıl hazırlık yapmış, yanımda dört yüz kilo yemek getirmiş ve katas'ı unutmuştum! Şimdi ne yapacaktık?

Tibetli yol arkadaşım Tashi, yüzüme kötü kötü baktı. Kralın gönderdiği iki midilli bizi bekliyordu.

Şans eseri bir rahip bana katasını satmayı kabul etti. Bu dar, beyaz ipek şal, kralın önüne çıkabilmem için gerekliydi. Eşarbı belime sarıp, midilliye bindim. Tashi ile birlikte kentin tek kapısından geçip, Mustang'in başkenti La Mantang'a doğru yola çıktık. İki saat sonra, kralın yazlık sarayına vardık.

O gün, tahtın önünde bağdaş kurmuş otururken, Mustang Kralının dünyanın yuvarlak olduğunu bilmediğini öğrendim. Ona ve halkına göre, dünya düz ve yarımay biçiminde!

Evet, belki onlar bu gerçeği bilmiyorlardı. Ama dünyada kaç kişi Mustang diye bir yer tanıyordu ki? Dhaulagiri, dünyanın en yüksek yedinci zirvesinin ve Annapura masifinin ardında olan Mustang'in üç yanı Tibet topraklarıyla çevrili.

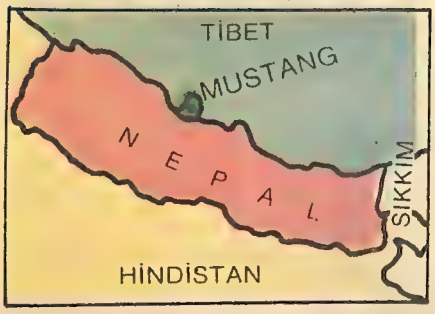

Mustang'in başkentine, Tibet'in uzun tüylü hayvanları yakların üzerinde gelmiştik. Yaklar insana çok yararlı hayvanlar. Yününden ve sütünden yararlanılıyor. Tarlalar yakların yardımıyla sürülüyor, yük ve ulaşım bu hayvanlarla sağlanıyor. Yasalar bu hayvanların öldürülmesini yasaklamış. Bu hayvanların tek kusurlu yanı, son derece ağır olmaları.

15 gün Himalayaların en kötü yollarında gezindikten sonra, yüksek bir geçide vardık. Aşağıda hayatımda gördüğüm en büyüleyici manzara

Devamı 38. sayfada

Dünyanın Dört Bucağından

Baştarafı 37. sayfada

vardı. Derin uçurumlar ve tepelerin arasında güzel bir kent. Göğe doğru kırmızı manastırlar ve bembeyaz bir saray yükseliyordu. Güneye doğru, Himalayaların pek ender görülen bölümü "gizli kuzey yüzü" Annapura masifi yükseliyordu.

Tam dört hafta bu kale gibi kentte yaşayacağım. Sonra bu garip toprakların her köşesini göreceğim. Mustang halkı kendilerine Lo-bas diyorlar. Evler, tahtaların arasına sıkıştırılmış toprakla yapılmış. Toprak kuruyunca, bu tahtalar çekilip alınıyor.

Tibetli arkadaşım Tashi ile kralın yazlık sarayına doğru yol alıyoruz. Kralın huzuruna çıktık. Kırmızı ve altınlarla işlenmiş büyük bir tahtta 65 yaşlarındaki Kral Angun Tenzing Trandul oturuyordu. Biz içeri girince, salona bir sessizlik çöktü. Yerlere kadar eğilerek, beyaz ipek kumaşı krala uzattım, kral gülümseyerek yanındaki yastığı işaret etti. Oturdum. Tashi'nin ilkönce söze girmesine karar vermiştik. "Kral hazretlerine saygılarımızı sunmaya geldik," dedi Tashi. Ben hemen ekledim. "Özür dilerim, ben dilinizi pek iyi konuşamıyorum." Sanırım bu sözlerim buzları eritti. Kral hem şaşırdı, hem de benim onların dilini konuştuğuma sevindi. O gün kral bize ülkenin her yerini gezmemize izin veren bir mektup uzattı.

Lo Mantang sokaklarında dolaşırken, sık sık kadınlar yanıma gelip, kollarımı çimdiklediler. Sonradan onların Batı giysilerini tanımadıkları için bunu yaptıklarını öğrendim. Bu halkın kendilerine özgü inançları var. Doğa olaylarını çeşitli biçimlerde yorumluyorlar. Hastalıkları 416 tane kötü ruhun varlığına yorumluyorlar.

Onlarla geçirdiğim her gün Lo-bas hakkında şaşırtıcı bilgiler edindim. Yemekleri arpa, yak sütü ve peynirden ibaret. Kadın ve erkekler, ayrı biçimde pişirilmiş yemekleri yiyorlar. Erkekler için yararlı olan besinlerin, kadınlara yaramayacağına inanıyorlar. Kadınlar, parasal durumlarına göre, iki ya da daha fazla erkekle evlenebiliyorlar.

Dört hafta sonra her köyü gezmiş, hemen hemen bütün köylülerle konuşmuştum. Kendimi Lo-baslardan

biri gibi görmeye başlamıştım. Onlar yıkanmayı sağlığa zararlı buluyorlar. Biz batılıların balık ve tavuk yemelerine inanamadılar. Çünkü Budistler canlıların öldürülmesini günah sayıyorlar.

Yanımda getirdiğim bütün erzaklarım bitmişti. Ben de Avrupaya dönmeye hazırlanıyordum. Birkaç hafta sonra yağmurlar gelecekti Mustang'a.

Ev sahiplerimle vedalaştım. Tsarang Lama bana uzun tüylü bir Tibet köpeği armağan etti. "Lütfen bu armağanımı kabul edin," dedi. "Köpeği ülkenize götürün."

Sonra gülümseyerek ekledi: "Ne garip değil mi? Ben burada, Lo'da otururken, bu köpek bir gökyüzü gemisinde (uçakta) uçacak ve birçok garip ülke görecek."

Hoşmemiş

UYKUCU KENT

Yapım ● İlhan Ökkeş

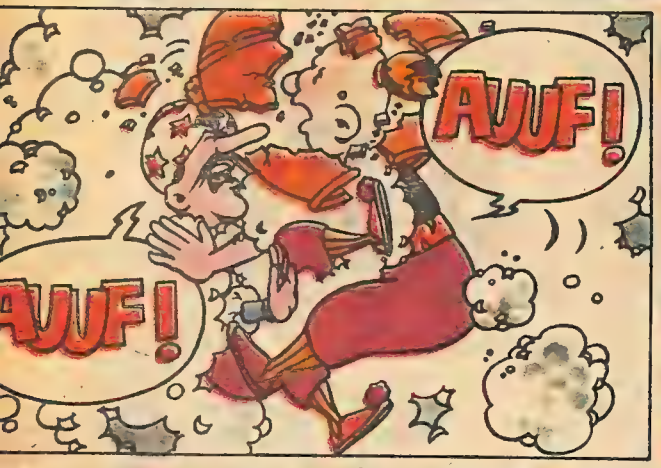

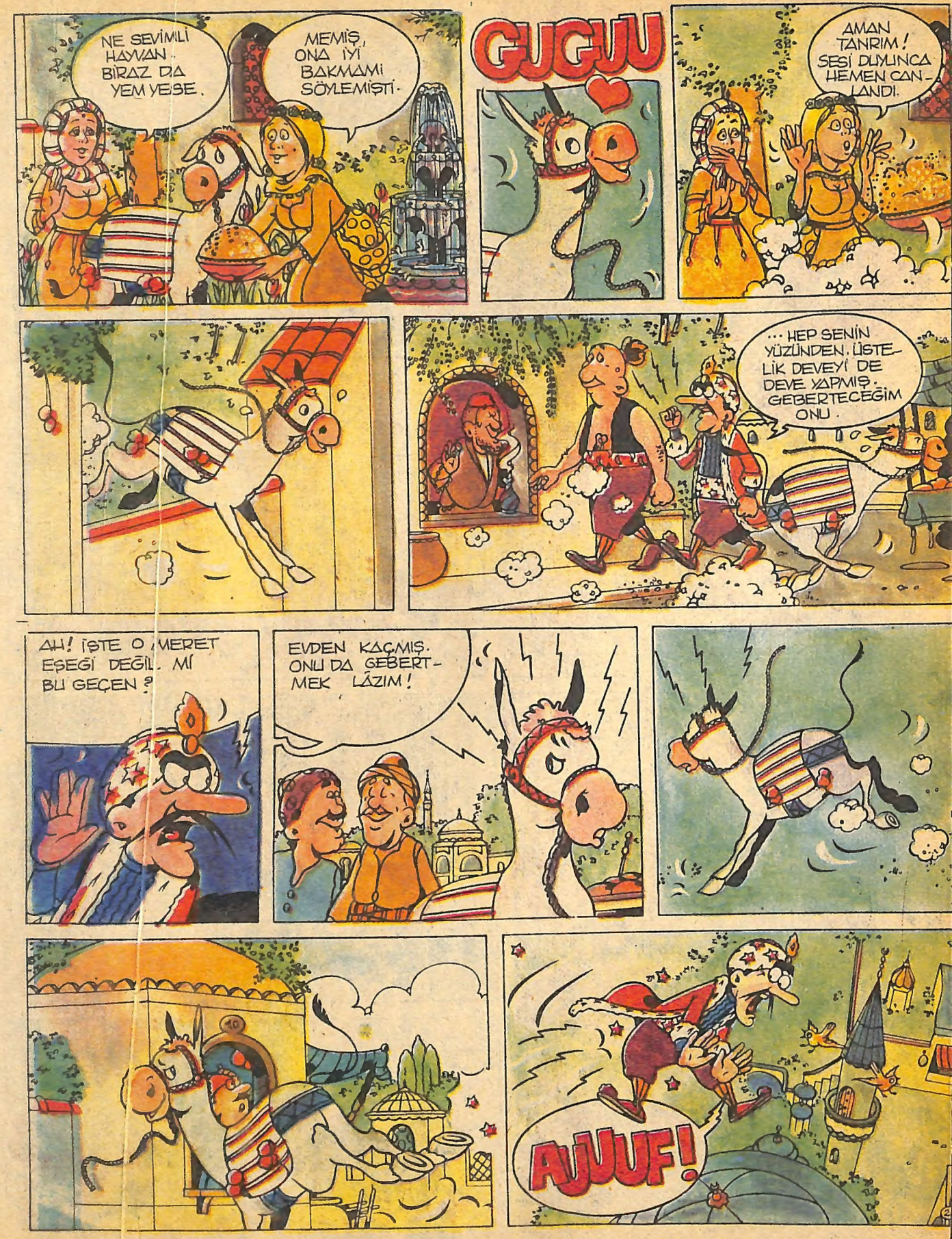
NE SEVİMLİ HAYVAN.. BİRAZ DA YEM YESE.
MEMİŞ, ONA İYİ BAKMAMI SÖYLEMİŞTİ.
GUGUU
AMAN TANRIM! SESİ DUYUNCA HEMEN CANLANDI.
... HEP SENİN YÜZÜNDEN. ÜSTELİK DEVEYİ DE DEVE YAPMIŞ. GEBERTECEĞİM ONU.
AH! İŞTE O MERET EŞEĞİ DEĞİL Mİ BU GEÇEN?
EVDEN KAÇMIŞ. ONU DA GEBERTMEK LÂZIM!
AJJUF!

ORADA SALAK SALAK NE BAKIYORSUNUZ! ÇABUK KURTARIN BENİ! YOKSA GEBERTİRİM HEPİNİZİ!
!?
HEMEN BİR MERDİVEN BULMALIYIM. AMA NASIL UZUN?..
KAFAMDAKİ FORMÜLLERDEN BIKTIM ARTIK. EVDE BİRAZ DİNLENECEĞİM.
!?!
AMAN TANRIM BİR DEVE! HEM DE BENİM BAHÇEMDE.
NEREDEN GELMİŞ BU? GİDİP SAHİBİNİ BULMALIYIM.
O KADAR UZUN MERDİVENİ NASIL BULMALIYIM?
KÜÜT!!

HEP O DEVE YÜZÜNDEN OLDU. O SAHİPSİZ DEVE YÜZÜN-DEN.
NE! DEVE Mİ, SAHİBİ DE YOK MU?

BİZ DE ONU ARIYOR-DUK. O BİZİM TÜCCAR-LARIN DEVESİ.
BEN DE SAHİBİNİ ARIYORDUM. İYİ Kİ GELDİN.

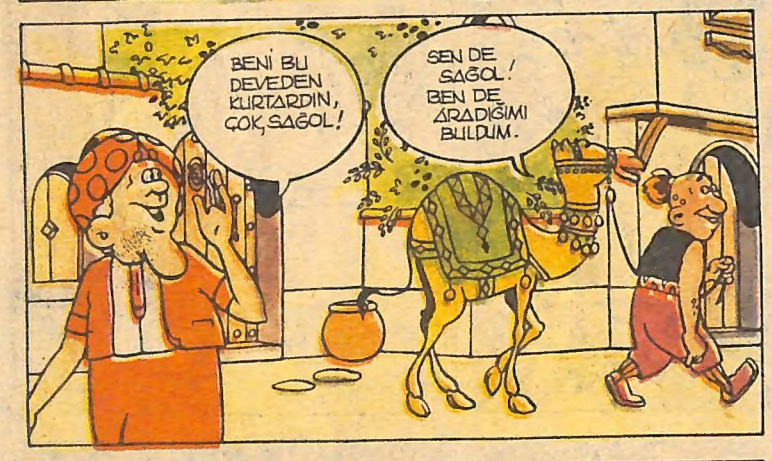
BENİ BU DEVEDEN KURTARDIN, ÇOK, SAĞOL!
SEN DE SAĞOL! BEN DE ARADIĞIMI BULDUM.

İŞTE GİTTİ. BAK NELER YAPACAĞIM.

DEVELİ EVİ İŞARETLE-DİM Mİ, MEMİŞİ BULMAK KOLAY OLACAK.

KAMIŞ EFENDİ BU YAPTIKLARIMI ÖĞRENİNCE, ZEVKTEN HA-VALARA ZIP-LAYA...

MİNARENİN TEPESİN-DE MERDİVEN BEKLİYORDU! YANDIK!

İŞTE GELDİK. BİL-GİNLE VEDALA-SIP, BU KAMIŞ KENTTEN GİDE-LİM ARTIK.

ANLAŞILAN GİDEMİYECEĞİZ. BEN BU ALİ BABA MASALINI ÇOK İYİ BİLİ-YORUM.

Çocuklar sürpriz!..

Şu armağanlara bakın!

Bu armağanlar sadece BioTursil'de.

Arkadaşlar!

Bio Tursil özellikle bizler için sürpriz armağanlar hazırladı. Elektronik saatler, bilgisayarlı oyunlar... Kazanmak için, Bio Tursil almak ve içinde Armağan Kuponu var mı diye bakmak yeterli. Varsa, kuponda yazılı armağan sizin.

Aman kaçırmayın! Sizinkilere söyleyin, Bio Tursil alsınlar.

Turyağ **Çekilişsiz, kurasız!**

BioTursil sürprizlerini kaçırmayın!

Bio Tursil bir "TURYAĞ A.Ş." İzmir ürünüdür.

Pars/McCann